

Η Χαραυγή

μελετητῶν τῆς Βίβλου

2009

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ
THE BIBLOS

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

THE DAWN (GREEK)

EAST RUTHERFORD, NEW JERSEY 07073 — U.S.A.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

16ον ΕΤΟΣ- ΜΑΙΟΥ-ΙΟΥΝΙΟΥ 2009

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.....	2
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ...	25
ΔΙΑΛΟΓΟΣ.....	40
ΤΡΟΠΟΣ Β ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ.....	49
ΠΟΙΗΣΙΣ ΧΑΡΑΥΓΗΣ.....	62
ΜΑΡΤΑΡΙΤΑΙ.....	64

---000---

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

THE DAWN (GREEK)

EAST RUTHERFORD — N. J. — U. S. A.

— †† —

---000---

Προφητεία καὶ ἱστορία

---000---

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΑΥΤΟΥ.

---000---

ΙΗΣΟΥΣ ἀπέστειλεν
τοὺς μαθητὰς Του νὰ
κηρύξουν τὸ Εὐαγγέ-
λιον τῆς Βασιλείας εἰς ὅλον
τὸν κόσμον πρὸς μαρτυρίαν.
ΜΑΤΘ. κδ:14. Κατὰ δὲ τὴν ἀνά-
ληψιν Του εἶπεν,

" Πορευθέντες λοιπὸν μαθη-
τεύσατε πάντα τὰ ἔθνη,
βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσ-
κοντες αὐτοὺς νὰ φυλάττωσι πάντα ὅσα παρήγ-
κειλα εἰς ἑσᾶς." ΜΑΤΘ. κη: 19, 20.

Παρατηρήσατε τὴν συμβουλὴν, Μαθητεύσατε αὐ-
τοὺς, Διδάσκοντες αὐτοὺς. *Ὁχι τὰ Ἔθνη ὡς Ἔθ-
νη, ἀλλὰ ὅσοι μαθητευθοῦν, καὶ δεχθοῦν νὰ γίνουν
ἀκόλουθοι τοῦ Ἰησοῦ, φυλάττοντες πάντα ὅσα παρήγ-
γειλεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητὰς. Καὶ καθαρώτερον
ὁ Ἰάκωβος εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν ἀποστόλων εἰς Ἱ-
ερουσαλὴμ, εἶπεν,

" Ὁ θεὸς ἐπεσκέφθη τὰ Ἔθνη διὰ νὰ λάβῃ
λαὸν διὰ τὸ ὄνομα Αὐτοῦ. " ΠΡΑΞ. ΙΕ:14.

Οὐχὶ ἐκχριστιανίζοντες τὰ Ἔθνη, ἀλλὰ κηρύττοντες
τὸ Εὐαγγέλιον ἐν μέσφ ἀντιδράσεων καὶ διωγμῶν,
καὶ ὅσοι ἀκούσουν καὶ πιστεύσουν, νὰ βαπτισθοῦν
εἰς τὸν θάνατον τοῦ Ἰησοῦ, ἀκολουθοῦντες τὴν ζωὴν
τὴν ὁποίαν Αὐτὸς ἠκολούθησεν, ἔπαθεν καὶ ἀπέθα-
νεν θυσιαστικῶς διὰ τὴν ἀλήθειαν. Οὐχὶ βία, οὐδὲ
φόβος τις εἰς τὸ ἄγγελμα τοῦτο. Ἦτο ἐθελουσία ἡ
ἀπόφασις ἐνὸς ἐκάστου νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν Ἰησοῦν.
ΛΟΥΚΑ Θ: 23. Ἡ μαθητεία καὶ διδασχὴ ἐνέκειτο εἰς
τὸ νὰ φυλάξουν πάντα ὅσα ὁ Ἰησοῦς παρήγγελεν εἰς
αὐτοὺς.

1ον/ Ἀγάπην πρὸς Ἀλλήλους, " Ἐκ τούτου θέλουσι
γινώσκει πάντες ὅτι εἰσθε μαθηταὶ μου, ἐὰν ἔ-
χητε ἀγάπην πρὸς ἀλλήλους. " ΙΩΑΝΝ. ΙΥ:35.

2ον/ Φέροντες καρπὸν πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ. " Ἐν
τούτῳ δοξάζεται ὁ Πατήρ μου εἰς τὸ νὰ φέρητε
καρπὸν πολὺν, καὶ οὕτω θέλετε εἰσθαι μαθηταὶ

μου." ΙΩΑΝΝ. ιε: 8.

3ον/ Ἐν τῷ κόσμῳ ὁ καρπὸς, οὐχὶ εἰς τὰς ἐρήμους
ἐν μοναστικῇ ζωῇ." Καθὼς ἐμέ ἀπέστειλας εἰς
τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν
κόσμον. ΙΩΑΝΝ. ιζ: 18 Α.ΚΟΡΙΝΘ. ε: 10.

Ἐκ τῶν τριῶν τούτων σημείων οὐδὲν ἐτηρήθη
μετὰ τὸν θάνατον τῶν ἀποστόλων καὶ μετέπειτα, ἰ-
δίως ἀπὸ τὸ 312 καὶ ἐντεῦθεν ὅτε ὁ Μ.Κωνσταντῖνος
καὶ οἱ διάδοχοι αὐτοῦ, διὰ νόμων καὶ διατάξεων ἐ-
πέβαλλον διὰ βίας τὸν χριστιανισμόν εἰς τοὺς βαρ-
βάρους καὶ εἰδωλολατρικοὺς λαοὺς.

" Οἱ χριστιανοὶ Αὐτοκράτορες παρεβίασαν ἀνθ-
ρωπίνους καὶ θεῖους νόμους τοῦ Εὐαγγελίου
μὲ τὰς διατάξεις αὐτῶν. Ὁ νόμος τοῦ θεοδο-
σίου (379) ἀπηγόρευσε ἐπὶ ποινῇ θανάτου τὴν
εἰδωλολατρείαν, διάταξιν ἣν ἐπανειλημμένως
ἐφῆρμοςαν οἱ υἱοὶ καὶ ἔγγονοι αὐτοῦ, μεγα-
λοφώνως καὶ ὁμοθυμαδὸν δὲ ἐπεκρότησαν οἱ
χριστιανοὶ ἐπίσκοποι ἀπανταχοῦ. Αἱ ἐκκλη-
σίαι ἐπληρώθησαν ἀπὸ ἀναξίους προσηλύτους,
οἵτινες συνεμορφώθησαν ἕνεκεν τῆς περιστά-
σεως, ἀσπασθέντες τὴν θρησκείαν τοῦ Ἡγεμό-
νος αὐτῶν." ΓΙΒΒΩΝ Β.ΤΟΜ. 61,62.

Εἰς τὸν θρόνον τῆς Ρώμης ἀνῆλθεν ὁ Εὐγένιος
Φλάβιος τὸ 392, καὶ ὁ θεοδόσιος ἐζήτηι ὑποταγὴν
ἣν ἠρνήθη ὁ Εὐγένιος. Ὁ θεοδόσιος, ὁ ἀποκληθεὶς
Μέγας, ἐζήτησε μαντείας ὡς ἄλλος Σαοὺλ ἐὰν ἔπρε-
πε νὰ πολεμήσῃ χριστιανὸς χριστιανοὺς τῆς Δύσεως,

καὶ ὁ μοναχὸς Ἰωάννης τῆς Αἰγύπτου ἔδωσε τὴν ἀπάντησιν. Ἐκ τοῦ Γίββωνος καὶ τοῦ Ἐκκλ. Ἱστορικοῦ Θεοδώριτου ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς,

" Πρὶν ἀποφασίσῃ τι ὁ Εὐσεβὴς Αὐτοκράτωρ, ἀνυπόμονος νὰ ἐγνώριζε τὸ θέλημα τοῦ Οὐρανοῦ, διότι, ἕνεκεν τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ, τὰ μαντεῖα τῶν Δελφῶν καὶ τῆς Δωδώνης εἶχον κλεισθῇ, συνεβουλεύθη Αἰγύπτιον μοναχόν, ἑακουστὸν διὰ τὸ χάρισμα τῶν θαυμάτων καὶ τῆς προγνώσεως τῶν μελλόντων. Ὁ Εὐνοῦχος Εὐτρόπιος, τοῦ Βασιλικοῦ παλατίου Κωνσταντινουπόλεως εὐνοούμενος, ἀπέπλευσεν εἰς Ἀλεξάνδριαν, εἰς Νεῖλον, καὶ εἰς Λυκόπολιν τῆς θηβαΐδος ὅπου ὁ Ἰωάννης ὁ ἐρημίτης ἔζη, ὅστις ἐβεβαίωσεν τὸν Αὐτοκράτορα, ὅτι εἶδεν ἐνύπνιον, καὶ ὁ Χριστὸς ἀπεκάλυψεν εἰς αὐτὸν περὶ τῆς "ἀλανθάστου νίκης τοῦ Θεοδοσίου."

ΓΙΒΒΩΝ ΤΟΜ.Β.41.

Ὁ δὲ Θεοδώριτος ἀναφέρει τοῦτο εἰς τὸ Ἔον Βιβ. τῆς Ἐκκλ. αὐτοῦ ἱστορίας, ἐπιπροσθετῶν ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἀναχωρῶν ἐν τῇ ἐκστρατεία ταύτῃ, καὶ ἐν ἀπορίᾳ καὶ ἀθυμία εὐρισκόμενος, ἕνεκεν τοῦ ὀλιγαρίθμου στρατοῦ του, εἰσῆλθεν εἰς

" οἰκίσκου εὐκτήριον τῇ τοῦ ὄρους ἀκρονυχία" προσευχόμενος δὲ ἀπεκοιμήθη. Βλέπει δὲ, ὅτι δύο ἄνδρας λευχειμονοῦντας ἔφ' ἵππων ὀχουμένους λευκῶν, καὶ ἔλεγον ὁ μὲν Ἰωάννην τὸν Εὐαγγελιστὴν εἶναι, ὁ δὲ Φίλιππον τὸν Ἀπόστολον. Στρατιώτης τις θεασάμενος ἐδήλωσε τῷ Λοχαγῷ, ἐκεῖνος δὲ τοῦτον πρὸς τὸν Χιλίαρχον ἤγαγεν, ὁ δὲ Χιλίαρχος ἀπήγαγε τῷ Στρατηγῷ, ὁ δὲ Στρατηγὸς καίνδον τι μηνύειν ὑπολαβὼν, ἀπήγγειλε ταῦτα τῷ Βασιλεῖ. Ὁ δὲ "Ὁκ ἐμοῦ ἕνεκεν ἔφη ταῦτα, οὗτος τεθέαται. Ἐγὼ γὰρ τοῖς τὴν νίκην ὑποσχομένοις πεπίσ-

" τευκα, ἀλλὰ ἵνα μὴ τις ὑπολάβῃ με ὥς τῆς παρατάξεως ὀριγνόμενον πλᾶσαι τὴν ὄψιν, καὶ τοῦτῃ ταῦτα μεμνηνυκεν ὁ τῆς ἐμῆς βασιλείας ἐπίκουρος, (;!) ἵνα μάρτυς ἀξιοχρεῶς γένηται τῆς ἐμῆς διηγήσεως. Πρώτῃ γὰρ ἐμοὶ ταύτην ὁ κοινὸς Δεσπότης τὴν ὄψιν ὑπέδειξεν. Ἀποσκευασάμενοι δὴ οὖν τὸ δέος, τοῖς προμάχοις καὶ πολεμάρχοις ἐπώμεθα, καὶ μηδεὶς τῷ πλήθει τῶν πολεμούντων σταθμάσθω τὴν νίκην, ἀλλὰ τῶν ἡγουμένων λογίζέσθω ἕκαστος τὴν δύναμιν! Ταῦτα καὶ τοῖς στρατιώταις εἰπὼν, καὶ ταύτῃ ἅπαντας προθυμίας ἐμπλήσας, ἐκ τῆς τοῦ ὄρους κατήγαγε κορυφῆς." ΘΕΟΔΩΡΙΤΟΥ Βιβ.Εον 24.

Συγκροτεῖται μάχη καὶ 10,000 ἐθανατώθησαν, καὶ ἡ νίκη ἦν ἄδελος. Ἀλλὰ αὐτομολοῦν οἱ στρατιῶται τοῦ Εὐγενίου εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Θεοδοσίου, εἰς τοὺς παραμείναντας, χρήματα πολλὰ ὑποσχόμενος αὐτοῖς, συλλαμβάνουν τὸν Εὐγένιον, φέρουν αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ Αὐτοκράτορος, πρηνῆς δὲ καὶ ἱκετεύων πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ Θεοδοσίου ἐζήτει ἔλεος, ἀπεκεφαλίσθη ὅμως πάραυτα ἐνώπιον τοῦ ἀνηλεῶς. "ΓΙΒΒΩΝ β.43.

Ὡς βλέπει ὁ Ἀναγνώστης, τὰ ἴδια τεχνάσματα ἐπαναλαμβάνονται ἐνταῦθα ὥς τοῦ Μ.Κωνσταντίνου. Ὁ μὲν εἶδεν σταυρὸν, καὶ τὸν Ἰησοῦν λέγοντα εἰς αὐτὸν τί πρέπει νὰ πράξῃ διὰ νὰ νικήσῃ τὸν ἀντίπαλόν του Μαξέντιον. Τὰ στρατεύματα τότε ἐνεθαρρύνθησαν, συνιστάμενα ἐκ χριστιανῶν καὶ εἰδωλολατρῶν. Τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως ἦτο τὸ ἴδιον εἰς ἀμφότερους, διότι καὶ οἱ εἰδωλολάτραι ἐπίστευον εἰς,

ἄγγέλματα θεῶν καὶ οἰωνοσκοπῶν καὶ μάντεων. Ὁ Θεοδόσιος μεταχειρίζεται τὴν ἰδίαν τακτικὴν, καὶ εὐρίσκονται ἱστορικαὶ ὡς ὁ Εὐσέβειος καὶ Θεοδώριτος νὰ ἀναγράφουν ταῦτα καὶ ἄλλα. Ἰδοὺ, ὁ Θεοδόσιος βλέπει τὸν Ἰωάννην τὸν Εὐαγγελιστὴν καὶ τὸν Φίλιππον ἐφ' ἵππων λευκῶν εἰς τὸν ὕπνον του! Ἰδοὺ καὶ στρατιώτης ἄγνωστος "στρατιώτης τις" βεβαί-οῦ ὁ Αὐτοκράτωρ ὅτι ὁ Θεὸς ἔκαμε νὰ ἴδῃ ὁ στρατιώτης ταῦτα (δηλ. τὴν ὁπτασίαν καὶ τὸ ὄνειρον περὶ τῶν Εὐαγγελιστῶν Ἰωάννου καὶ Φιλίππου) διὰ νὰ μὴ φανῇ ὅτι ὁ Θεοδόσιος τὰ ἐφεῦρε μόνος του, καὶ τὰ στρατεύματα διὰ τῶν χιλιάρχων καὶ στρατηγῶν ἀκούοντες ταῦτα "προθυμίας ἐνεπλήσθησαν ἅπαντες."

Ὁ Βασιλεὺς βεβαί-οῦ ὅτι καὶ αὐτὸς, "τοῖς τὴν νίκην ὑποσχομένους πεπίστευκα", καὶ τὰ στρατεύματα βεβαιούμενα ὅτι ὁ Χριστὸς καὶ ὁ Θεὸς ἀπέστειλαν τὸν Ἰωάννην τὸν Εὐαγγελιστὴν καὶ τὸν Φίλιππον τὸν Ἀπόστολον διὰ νὰ βεβαιώσουν τὴν νίκην εἰς τὸν Αὐτοκράτορα, ἅμα "προθυμίας ἐνεπλήσθησαν ἅπαντες", καὶ δέκα χιλιάδες ψυχαὶ καὶ πολλαὶ μετέπειτα ἐθανατώθησαν, καὶ αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς Εὐγένιος ἀπεκεφαλίσθη, τῶν ἱκεσιῶν του μὴ εἰσακουσθέντων.

Καὶ ἐρωτῶμεν,

Ἀναιρεῖ ὁ Κύριος τὸν Λόγον Του καὶ τὰς ἐν-

τολὰς Του, ὅπως οἱ χριστιανοὶ, οἱ ἀκόλουθοι Αὐ-
τοῦ, οἵτινες θὰ διεκρίνονται ὑπὸ πάντων, οὐχὶ διὰ
τῶν ὅπλων αὐτῶν, οὐδὲ διὰ σφαγῆς χιλιάδων ψυχῶν,
ἀλλὰ θὰ διεκρίνονται ὑπὸ πάντων διὰ τὴν πρὸς ἀλλή-
λους ἀγάπης των, διὰ τὰ καλὰ των ἔργα, διὰ τῆς
πειθοῦς τοῦ Εὐαγγελίου, διὰ τῆς διδαχῆς καὶ ἐμμο-
νῆς εἰς τοὺς λόγους καὶ ἐντολὰς τοῦ Ἰησοῦ; Δὲν
φαίνονται τὰ ἄνω ἱστορούμενα περὶ ἐνυπνίων, περὶ
Εὐαγγελιστῶν, μοναχῶν οἰονοσκόπων, καὶ λοιπὰ ξέ-
να καὶ ἀντίθετα τῶν λόγων τοῦ Παύλου ὅστις λέγει,

" Τὰ ὅπλα τοῦ πολέμου ἡμῶν δὲν εἶναι σαρκικά,
ἀλλὰ δυνατὰ σὺν θεῷ, πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρω-
μάτων, ἐπεὶ διὰ καθαιρούμεν λογισμοὺς, καὶ πᾶν
ὑψωμα ἐπαυρόμενον ἐναντίον τῆς γνώσεως τοῦ
θεοῦ." ; B. KOPINΘ. ι:4,5.

Ὁ Ἰησοῦς ἀποστέλλων τοὺς μαθητὰς Του εἶπεν,

" Ὑπάγετε, ἰδοὺ, ἐγὼ σᾶς ἀποστέλλω ὡς ἄρνία
ἐν μεσφ λύκων. Μὴ βαστάζετε βαλάγτιον, μηδὲ
σακκίον, μηδὲ ὑποδήματα, καὶ μηδὲνα χαιρετή-
σητε κατὰ τὴν ὁδόν. Εἰς ἣντινα δὲ οἰκίαν εἰ-
σέρχεσθε πρῶτον λεγετε, Εἰρήνη εἰς τὸν οἶκον
τοῦτον. Καὶ ἐὰν μὲν εἶναι ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης,
θέλει ἀναπαυθῆ ἔπ' αὐτόν ἡ εἰρήνη σας, εἰ δὲ
μὴ θέλει ἐπιστρέφει εἰς ἐσᾶς. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ
οἰκίᾳ μένετε, τρώγοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ'
αὐτῶν διδόμενα, διότι ὁ ἐργάτης εἶναι ἄξιός
τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ, μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας
εἰς οἰκίαν. Καὶ εἰς ἣντινα πόλιν εἰσέρχεσθε,
καὶ σᾶς δεχονται, τρώγετε τὰ παρατιθέμενα εἰς
ἐσᾶς, καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς,
καὶ λεγετε εἰς αὐτοὺς, Ἐπλησίασεν εἰς ἐσᾶς ἡ
βασιλεία τοῦ θεοῦ. Εἰς ἣντινα ὁμως πόλιν εἰ-

" σέρχεσθε, καὶ δὲν σᾶς δέχονται, ἔξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς εἶπατε, Καὶ τὸν κο- νιορτὸν ὅστις ἐκολλήθη εἰς ἡμᾶς ἐκ τῆς πόλε- ὤς σας ἐκτινάσσομεν εἰς ἐσᾶς, πλήν τοῦτο γι- νώσκατε, ὅτι ἐπλησίασεν εἰς ἐσᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ." ΛΟΥΚΑ ι: 3-11.

Ἐὰν οἱ Αὐτοκράτορες χριστιανοὶ τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως, καὶ οἱ ἐπίσκοποι τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἠκολούθουν τὸ παράδειγμα τοῦ Ἰησοῦ, ἠ- κολούθουν τὴν τήρησιν τῶν ἐντολῶν Αὐτοῦ καὶ τῶν ἀποστόλων, δὲν θὰ ἔβλεπον ὄνειρα καὶ ὀπτασίας κα- θοδηγοῦσας εἰς πολέμους καὶ φόνους καὶ αἱματοχυ- σίας. Ὅποίου πνεύματος ἐποτίσθησαν οἱ ἀξιούντες ὅτι εἶναι ἀκόλουθοι τοῦ Ἰησοῦ, διάδοχοι τῶν ἀποσ- τόλων τοῦ Χριστοῦ;

Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἀγαθὴ ἀγ- γελία τοῦ ἔσματος τῶν ἀγγέλων εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Βηθλεὲμ κατὰ τὴν νύκτα τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰη- σοῦ.

" Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία." ΛΟΥΚΑ β: 14.

Οἱ μαθηταὶ καὶ ἀκόλουθοι τοῦ Ἰησοῦ δὲν ἐξαπεστα- λησαν ἵνα διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου καθυποτάξουν τοὺς λαοὺς, ἐκχριστιανίζοντες αὐτοὺς. Οἱ χριστιανοὶ τοῦ Βου καὶ Γου αἰῶνος πολλάκις ἐβιάζοντο παρὰ φανα- τικῶν Αὐτοκρατόρων Ῥωμαίων ὅπως θυσιάσουν εἰς τοὺς θεοὺς των, ἀρνούμενοι τὸν Χριστὸν, ἥ δὲ ἄλ- λως θὰ ἐβασανίζοντο καὶ ἐθανατοῦντο. Ἰδοὺ τώρα,

χριστιανοὶ Αὐτοκράτορες, εὐσεβεῖς ἀποκαλούμενοι, ὡς ὁ Θεοδόσιος, ἐκδίδει νόμους, συγκαλεῖ Βαν Οἰκουμενικὴν Σύνοδον ἐν Κωνσταντινουπόλει, μὲ 150 ἐπισκόπους τὸ 381, καὶ ἀπαγορεύει ἐπὶ ποινῇ θανάτου ἄλλην λατρείαν εἰμὴ τὴν χριστιανικὴν, καὶ τὰ τῆς Νικαίας Συνόδου ἀποφάσεις.

Τρόμος καταλαμβάνει τοὺς εἰδωλολάτρας καὶ Ἀρειανοὺς καὶ ἄλλους ἀντιφρονοῦντας εἰς τὰ δόγματα τοῦ Ἀθανασίου, οἵτινες χάριν τῆς ζωῆς των, ἐβαπτίζοντο εἰς τὸν Χριστὸν, ἀσπαζόμενοι ἐκ φόβου τὴν θρησκείαν τοῦ Κυριάρχου αὐτῶν. Ὁ Ἐθνικὸς Λιβάνιος λοιδωρῶν τὴν μέθοδον ταύτην τὴν ἀντιευαγγελικὴν καὶ ἀντιχριστιανικὴν τοῦ Θεοδοσίου ἀνακράζει, ὅτι εὐχαριστεῖ τὸν Θεὸν, διότι ὁ Θεοδόσιος δὲν κοινοποιεῖ νόμον " ἡ βάπτισμα ἡ θάνατον." ΓΙΒΒΩΝ Τόμ. Βος Σελ. 63. Ἀλλὰ καὶ τί ἄλλο ἔμεινε εἰς τοὺς μὴ πειθομένους; ἡ θάνατος, δήμευσις, ἐξορία, εἰάν δὲν συνεμορφοῦντο.

Ὁ Παπαρρηγόπουλος εἰς τὸν Βον Τόμ. β'. Σελ. 190 λέγει ὅτι ὁ Θεοδόσιος διὰ τῆς Βας Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει καθιέρωσεν τὸν θρίαμβον τῆς Ὁρθοδοξίας, λέγων,

" Ἀποφηνάμενος ὅτι πάντες οἱ ὑπήκοοι ὀφείλουσι τοῦ λοιποῦ νὰ τηρῶσιν ἀκριβῶς τὸ δόγμα τὸ πρεσβευόμενον ὑπὸ τῶν ἐπισκόπων Ρώμης Δαμασσοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ Πέτρου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρίας. Καὶ ἐπειδὴ κρίνομεν ὅτι πάντες

" οἱ λοιποὶ (δηλ. οἱ μὴ ἐμμένοντες εἰς τοὺς νόμους καὶ διατάξεις τῆς Συνόδου τῆς Νικαίας καὶ Ἀθανασίου) εἶναι τυφλοὶ καὶ μωροὶ, στιγματίζομεν αὐτοὺς διὰ τοῦ μυσaroῦ ὀνόματος τῶν αἰρετικῶν, καὶ ἀπαγορεύομεν εἰς τὰς συνελεύσεις των νὰ σφετερίζωνται τὸ σεβαστὸν τῆς Ἐκκλησίας ὄνομα. (δηλ. χριστιανοὶ). Παρεκτὸς τῆς θείας δίκης, οἱ τοιοῦτοι ἔχουσιν νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς αὐστηρὰς τιμωρίας τὰς ὁποίας ἡ ἀρχὴ ἡμῶν, ὑπὸ τῆς θείας προνοίας καθοδηγούμενη, θέλει κρίνει εὐλόγον νὰ ἐπιβάλλῃ αὐτοῖς."

Εἰς τὴν ἰδίαν Σελ. δ' ἱστορ. λέγει,

" Ἀξιωματικὸς δὲ ὑπῆρξεν ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἡμέρα θριάμβου διὰ τοὺς μὲν, ἀρῶν καὶ τρόμου διὰ τοὺς δέ. Ἡ ὑπὸ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου καθιερωθεῖσα ἀνεξιθρησκεία, εἶχεν ἀρχίσει, ἔτι ζῶντος αὐτοῦ, νὰ παραβιάζεται, προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου ὅπως ἐξέλιπεν ἕνεκεν τῶν παθῶν, τὰ ὅποια διήγειρεν ἡ μετὰ τῶν δύο δογμάτων πάλη. Οἱ Ἀρειανοὶ ἐπασχον ἤδη ἀπὸ τῶν Ὀρθοδόξων ὅ,τι ἄλλοτε κατὰ τῶν Ὀρθοδόξων ἔδρασαν." Αὐτόθι 191.

ΚΡΙΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Ὁ Θεοδόσιος εἰς τὸ ἄνω διάταγμα λέγει ὅτι οἱ ἀντιφρονοῦντες εἰς τοὺς νόμους καὶ διατάξεις του, "ἔχουσιν νὰ ὑποβληθῶσιν (παρεκτὸς τῆς θείας δίκης) εἰς αὐστηρὰς τιμωρίας τὰς ὁποίας ἡ ἀρχὴ ἡμῶν ὑπὸ τῆς θείας προνοίας καθοδηγούμενη θέλει κρίνει εὐλόγον νὰ ἐπιβάλλῃ αὐτοῖς." Δηλ. ἐπίστευεν ἡ ἐπέβαλλεν

εἰς πάντας νὰ πιστεῦσωσιν ὅτι ἡ θεία πρόνοια ἐκαθωδήγει αὐτὸν νὰ πράττῃ ὅ,τι ἔπραττεν.

Ἄλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου μακρὰν ἀπεῖχεν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιβάλλῃ διὰ βίας, καὶ φόβου θανάτου ὑπακοὴν εἰς τοὺς ἀνθισταμένους εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ." Πορευθέντες μαθητεύσατε αὐτοὺς.. διδάσκοντες αὐτοὺς νὰ φυλάττωσι πάντα ὅσα παρήγγειλα εἰς ἐσᾶς." Κατανόησις πρῶτον, ἀποδοχὴ ἐκ καρδίας τοῦ ἀγγέλματος, καὶ βάπτισμα ἐπακολουθεῖ.

Τὸ Εὐαγγέλιον ἦτο πρὸς μαρτυρίαν, καὶ ἐκλογὴν "μικροῦ ποιμνίου" ἐκ μέσου τῶν Ἑθνῶν, καὶ ὅτι, θὰ ἦρχετο καιρὸς ὅτε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ θὰ ἰδρύνετο ἐπὶ τῆς γῆς, τότε θὰ ἐγίνετο τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς καθὼς γίνεται ἐν οὐρανοῖς. Τότε, ἐὰν τις δὲν θὰ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου Ἐκείνου, ἦθελεν ἐξολοθρευθῇ ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ. ΠΡΑΞ. γ:23.

Τώρα, παθήματα, πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων, καὶ ἐὰν πόλις τις ἢ οἶκος τις δὲν ἤθελε δεχθῇ τὸ ἄγγελμα αὐτῶν, οὐδεμία βία, οὐδεμία ποινὴ τώρα, μᾶλλον ὑπενθύμισις τοῦ ἀγγέλματος "ἐπλησίασεν εἰς ἐσᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ." Ὅποτον παράδειγμα ἄφησεν ὁ Ἰησοῦς, ὅταν ὁ Ἰωάννης εἶδεν τινὰ ἐκβάλλοντα δαιμόνια ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, εἶπεν,

" Ἐπιστάτα, εἶδομέν τινα ἐκβάλλοντα δαιμόνια

" ἐν τῷ ὀνόματι σου, καὶ ἡμποδίσαμεν αὐτόν, διότι δὲν ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν, εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, Μὴ ἡμποδίζετε, διότι ὅστις δὲν εἶναι καθ' ἡμῶν, εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν." ΛΟΥΚ. θ: 49, 50. - Μάρκ. θ: 38, 39.

Οὐχὶ μισαλλοδοξία, οὐχὶ νόμοι βίαιοι. Οἱ Ἑκκλησιαστικοὶ Ὁρθόδοξοι Συγγραφεῖς ὀνομάζουν τὸν Θεοδόσιον ΜΕΓΑΝ καὶ ΕΥΣΕΒΗ, διότι κατέστρεφε πᾶν ἔχνος τῶν εἰδωλολατρῶν καὶ αἵρετικῶν ἐκ τῆς Ἀνατολῆς. Εἰς τὴν Δύσιν τὸ ἔργον τοῦτο τὸ ἀπετελείωσεν ὁ Ἰουστινιανὸς διὰ τοῦ Βελισσαρίου καὶ τοῦ Ναρσῆ, στρατηγῶν αὐτοῦ, οἵτινες διὰ πυρὸς καὶ σιδήσου καὶ ποταμοῦ αἵματος κατέστρεφε καὶ ἐν Ἀφρικῇ καὶ ἐν Ρώμῃ τὴν Ἀρειανίζουσαν μερίδα τῶν Γότθων καὶ ἄλλων ἀντιφρονοῦντων μὲ τὰς δογματικὰς διδασκαλίας τοῦ Ἀθανασίου καὶ Συνόδου τῆς Νικαίας.

Περὶ τοῦ Θεοδοσίου, ὁ Παπαρρηγόπουλος λέγει ὅτι ἦτο "εἰς ὑπερβολὴν ὀξύθυμος καὶ ἀδυσώπητος, διατάξας νὰ θανάτωθῶσι πολλοὶ βουλευταὶ, καὶ νὰ δημευθῶσιν αἱ περιουσίαι πολλῶν πλουσίων διὰ τὴν στᾶσιν τῆς Ἀντιοχείας. Τόμ. Βος β'. 199, διότι ἔνεκεν τῶν δεινῶν φόρων ἡ πόλις τῆς Ἀντιοχείας ἐστάσiasεν, καὶ ἔρριπεν κατὰ γῆς τοὺς ἀνδριάντας τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης, ὁ Βασιλεὺς διέταξεν τὴν καταστροφὴν τῆς πόλεως. Ἀλλὰ ὁ ἐπίσκοπος Φλαβιανὸς καὶ ὁ σοφιστὴς Λιβάνιος μετέπεισαν τὸν Βασιλέα νὰ μετριάσῃ τὴν ὀργὴν του. Ἀλλὰ τὴν πόλιν

τῆς Θεσσαλονίκης διὰ τὸν φόνον τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς φρουρᾶς Βοθερίχου, ὁ Θεοδόσιος, διατρίβων ἐν Μεδιολάνοις, διέταξεν γενικὴν σφαγὴν, ἔνθα ἐσφάγησαν ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ νέοι εἰς τὸ ἱπποδρόμιον τῆς Θεσσαλονίκης ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ 15,000 ψυχαί.

Ὁ Ἀμβρόσιος, ἐπίσκοπος Μεδιολάνων ἀφώρισε τὸν Θεοδόσιον, καὶ ἠμπόδισεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἀκροασθῇ τῆς θείας λειτουργίας.

"Τὸ ἁμάρτημά σου δὲν ἐξαλείφεται εἰμὴ διὰ δακρύων καὶ μετανοίας, ἔγραψεν εἰς αὐτὸν ὁ ἐπίσκοπος. Οὔτε ἄγγελοι, οὔτε ἀρχάγγελοι δύνανται νὰ συγχωρήσωσιν αὐτὸ ἄλλως. Αὐτὸς ὁ Κύριος δὲν παρέσχεν τὴν ἄφεσιν εἰμὴ μόνον, εἰς τοὺς μετανοοῦντας. σὺ ἔχυσας τόσον αἷμα ἁθῶν." Ὁ Θεοδόσιος εἶπεν, "Καὶ ὁ Δαβὶδ συνεχωρήθη διὰ φόνον καὶ μοιχείαν". "Καθὼς λοιπὸν, λέγει ὁ Ἀμβρόσιος, ἐμιμήθης τοῦ Δαβὶδ τὴν ἁμαρτίαν, οὕτω μιμήθητι καὶ αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν." ΠΑΠΑΡΡ. ΒΟΣ. β. 203.

Ὅκτῳ μῆνας ἦτο ἀφωρισμένος, καὶ μετὰ τοὺς ὀκτῶ μῆνας, δημοσίως ὠμολόγησε τὴν ἁμαρτίαν του, "πρηνὴς κείμενος, καὶ τὸ Δαβιδικὸν ἐκεῖνο ἐκφωνῶν, Ἐκκολήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσον με κατὰ τὸν λόγον σου." Αὐτόθι 202. Μετ' ὀλίγους μῆνας ἀπέθανεν ἐξ ὕδρωπος εἰς ἡλικίαν 50 ἐτῶν τὸ 395, ἀναθέσας τὴν μὲν Ἀνατολὴν (Κωνσταντινούπολιν) εἰς τὸν πρεσβύτερον υἱὸν τοῦ Ἀρκάδιου, δεκαοκταετῇ ὄντα, τὴν δὲ Δύσιν εἰς τὸν νεώτερον αὐτοῦ υἱὸν τὸν

Ὁνῶριον, ἐνδεκαετῇ ὄντα. Αὐτόθι 203.

Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΩΝ ΖΙΖΑΝΙΩΝ

Δὲν εἶχον παρέλθῃ 150 ἔτη ἀπὸ τὸν θάνατον τῶν ἀποστόλων καὶ μαθητῶν αὐτῶν, καὶ ἀφοῦ ἡ εἰδωλολατρεῖα ἤρχισε νὰ δεσμεύηται, ὅτε ἤρχισαν τὰ πλήθη τὰ ἀσπασθέντα τὴν θρησκείαν τῶν ἡγεμόνων καὶ ἐπισκόπων αὐτῶν, νὰ λατρεύουν καὶ προσκυνοῦν μάρτυρας καὶ ἁγίους καὶ ἄλλους μαθητὰς τοῦ Ἰησοῦ, ἀποστόλους καὶ προφήτας. ΓΙΒΒΩΝ Τόμ. Βος Σελ. 65.

Ἡ Ρώμη ἐγέμισε ἀπὸ σκελετοὺς νεκρῶν. Οἱ ἐπίσκοποι ἔλεγον ὅτι ἐνυπνιάσθησαν ἥρωας καὶ μάρτυρας παραπονουμένους, ὅτι τὰ ὅστα τῶν εὐρισκόμενα εἰς τὸν δεῖνα τόπον ἢ μέρος δὲν ἐτιμήθησαν. Ἐκκαφὴ ἐγένετο, τῇ ὑποδείξει τῶν ἐπισκόπων καὶ μοναχῶν, καὶ ὅστα εὐρίσκοντο, καὶ ἐκκλησίαι εἰς τιμὴν τῶν ἐγείροντο.

Ἡ Νέα Ρώμη (Κωνσταντινούπολις) λέγει ὁ Γίββων Βος 65, ἀδυνατοῦσα νὰ παρουσιάσῃ λείφανα ἀρχαίων ἁγίων, διότι ἐκτίσθη μετὰ τοὺς διωγμοὺς, ἐπλουτίσθη μὲ σκελετοὺς νεκρῶν ἐκ τῶν ἐξαρτωμένων μερῶν τῆς ἐπικρατείας, Ἀσίας καὶ Ἑλλάδος. Τὰ σώματα τοῦ Ἀγ. Ἀνδρέα, Ἀγ. Λουκᾶ, Ἀγ. Τιμοθέου, πρὸ 300 ἐτῶν εἰς ἄγνωστα μέρη ταφέντα, μετεφέρθησαν μὲ πομπὴν καὶ ἱερότητα εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἀποστόλων, τὴν ὁποίαν ἡ μεγαλοπρέπεια τοῦ Κωνσ-

ταντίνου ἔκτισε εἰς τὰς ὄχθας τοῦ θρακικοῦ Βοσπόρου. Πεντήκοντα ἔτη μετὰ ταῦτα αἱ ἱδρυαὶ ἀκταὶ ἐτιμήθησαν μὲ τὰ ὅστ᾽α τοῦ Σαμουήλ, τῶν ἁγίων καὶ Προφητῶν τοῦ Ἰσραὴλ, τοποθετημένων εἰς χρυσοῦς δοχεῖα καὶ κεκαλυμμένων διὰ μεταξίτης πέπλου, διαδοχικῶς φερόμενα ἐκ τῶν μεμακρυσμένων αὐτῶν μερῶν διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἐπισκόπων. Αὐτόθι.

Αἱ ὁδοὶ τῆς Παλαιστίνης ἕως τῶν πυλῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπληροῦντο ἀδιακόπως διὰ θρησκευτικῆς ἀκολουθίας, φερόντων ὅστ᾽α μαρτύρων καὶ προφητῶν, καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀρκάδιος προσωπικῶς ἐπὶ κεφαλῆς τῶν πλέον ἐπιφανῶν κληρικῶν καὶ Γερουσιατῶν, ἐξήρχετο εἰς προὔπαντήσιν τῶν λειψάνων τούτων. ΓΙΒΒΩΝ Τόμ. Βος Σελ.65,66.

Καὶ ἐὰν ἐγείρετο ἀμφιβολία ἐὰν τὰ ὅστ᾽α ταῦτα ἦσαν μάρτυρος ἢ ἁγίου τινος, ἐλύετο δι' ἐνυπνίου ἢ ὁράματος ἐπισκόπου ἢ μοναχοῦ τινος. Ἰδοὺ, ὁ ἐπίσκοπος Ἀμβρόσιος, βλέπει ὄνειρον ὅτι δύο μάρτυρες παρεπονοῦντο ὅτι τὰ ὅστ᾽α τῶν δὲν ἐτιμήθησαν πρὸ τριακοσίων ἐτῶν μαρτυρήσαντες, Γερβάσιος καὶ Προτάσιος. Οἱ σκελετοὶ εἶχον ἀκόμη αἷμα, διεδόθη, ὅταν ἔσκαφαν εἰς τὸ μέρος ὅπερ ὁ ἐπίσκοπος ὑπέδειξεν, καὶ τὰ ἐνδύματα ἦσαν ἄθικτα, καὶ εἶχον θαυματουργικὴν δύναμιν, καὶ ὁ λαὸς ἔτρεχεν, ναοὶ ἐγείροντο, καὶ οἱ βάρβαροι ἀφήσαντες τὴν λατρείαν τῶν εἰδώλων, εὔρον καλλιτέραν λατρείαν, διὰ

τῆς λατρείας τῶν λειψάνων χριστιανῶν μαρτύρων
καὶ ἁγίων καὶ προφητῶν. Αὐτόθι B.23.

Ὁ ἐπιμελὴς ἀναγνώστης ἄς μελετήσῃ ὁλόκληρον
τὸ ΚΗον Κεφ. τοῦ Βου Τόμ. τῆς ἱστορίας τοῦ Γίββωνος
DECLINE AND FALL OF THE ROMAN EMPIRE, ἔνθα
ἱστορικῶς ἀναγράφονται πῶς προῆλθεν ἡ προσκύνησις
τῶν ἁγίων, τῶν λειψάνων, ἔν τε τῇ Δύσει καὶ Ἀνα-
τολῇ, 374- 420 μ.Χ.

Τὰ λείψανα τοῦ ἁγ. Στεφάνου, βεβαιοῦ ὁ πολυ-
μαθὴς καὶ σοβαρὸς Αὐγουστίνος, ὁ σπουδᾶσας φιλο-
σοφίαν καὶ Ρητορικὴν, καὶ ἐξώλης καὶ προώλης δι-
άγων βίον ἐν τῇ νεότητι αὐτοῦ, μεταστραφεὶς εἰς
τὸν Χριστὸν διὰ τῶν κηρυγμάτων τοῦ Ἀμβροσίου, ἐ-
πίσκοπος καὶ ἅγιος γενόμενος εἰς τὴν πόλιν HIPPO
τῆς Ἀφρικῆς, λέγει εἰς τὸ βιβλίον του THE CITY
OF GOD ὅτι τὰ λείψανα τοῦ Ἀγ. Στεφάνου ἔκαμον
σημεῖα καὶ τέρατα εἰς τὴν πόλιν HIPPO. Φιάλη αἵ-
ματος ἐπληροῦτο κατ' ἔτος ἐκ τῶν ὀστέων τοῦ Ἀγ.
Στεφάνου, ἕως ὅτου ἀντικατεστάθη εἰς Νεάπολιν διὰ
τοῦ Ἀγ. Ἰανουαρίου. ΓΙΒΒΩΝ B.23. Ὁ ἱστορικὸς λέ-
γει ὅτι ἡ ἄγνοια καὶ δεισιδαιμονία τῶν πληθῶν ἀ-
πεμάκρυνεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς,

" θεῖαν καὶ ἀπλὴν καὶ ἀγνὴν θεολογίαν τῶν ἀρχε-
γόνων χριστιανῶν, καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον διεφ-
θάρη ὁ ΜΟΝΑΡΧΗΣ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ἐπεσκοτίσθη
ἤδη μὲ μεταφυσικᾶς πανουργίας καὶ σοφιστίας,
καὶ μὲ εἰσχωρησάσας λαϊκᾶς μυθολογίας, αἵτινες

" ἔτεινον τὴν ἀναστήλωσιν τῆς φθεινούσης πολυ-
 θεΐας.. Ὁ πλεον σεβαστὸς ἐπίσκοπος Αὐγουσ-
 τίνος, ἔπειθεν ἑαυτὸν ὅτι οἱ ἀμαθεῖς χωρικοὶ
 εὐχαρίστως θὰ ἀπεκήρυττον τὴν εἰδωλολατρείαν
 καὶ δεισιδαιμονίαν τῶν Ἐθνικῶν θεοτήτων, ἐὰν
 εὔρισκον καποῖαν ὁμοιότητα ταύτης εἰς τὸν
 χριστιανισμόν." ΓΙΒΒΩΝ Τόμ. Βος Σελ. 70.

Η ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ

Τὰ ζιζάνια εἶναι ἀπομίμησις τοῦ σίτου. Ὅμοι-
 ᾶζουν μὲν ἀλλὰ δὲν εἶναι σῖτος. Κατὰ χιλιάδας οἱ
 λαοὶ, ἄλλοι διὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν στρατιωτικὴν ὑ-
 πηρεσίαν, ἄλλοι τὴν εὐθύνην τῆς ζωῆς, γυναῖκες
 χῆραι καὶ παρθένοι μὲ πλεπλανημένην θεωρίαν περὶ
 αἰωνίου ζωῆς ἐν οὐρανῷ, καὶ διὰ ἀγνισμόν καὶ ἀγι-
 ότητα, κατέφευγον εἰς τὰς ἐρήμους καὶ τὰ ὄρη. Ἐν
 Αἰγύπτῳ καὶ μόνον εἷς τι ἐρημικὸν μοναστήριον τῆς
 Νιτρίας, 5,000 μοναχοὶ ἔζων, περιερχόμενοι τὰς
 πόλεις καὶ χωρία, ἀποδεκατίζοντες τοὺς χωρικοὺς
 ὑποσχομένους προσευχὰς ὑπὲρ τῶν νεκρῶν των καὶ
 εὐημέρειαν εἰς τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς των, ὑποδεικνύου-
 ντες ἐντὸς χρυσοῦ ἢ ἀργυροῦ κιβωτίου χεῖρα ἢ ὁστοῦν
 ἁγίου ἢ ἁγίας τινος.

Τὸ 378 διὰ νόμου τοῦ Οὐάλλεντος διετάσσετο
 εἰς τοὺς μοναχοὺς τῆς ἐρήμου Νιτρίας οἵτινες κα-
 τὰ χιλιάδας ἐμόναζον ἢ νὰ ταχθῶσιν εἰς τὸν στρα-
 τὸν ἢ νὰ ἐργάζωνται εἰς τοὺς ἀγροὺς καὶ ἔργα κοι-
 νωνικά. ΓΙΒΒΩΝ Τόμ. Αὐος Σελ. 868.

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Δύσεως ἀπηγόρευσε διὰ διατάγμα-
τος εἰς τοὺς μοναχοὺς καὶ ἐπισκόπους νὰ ἐπισκέπ-
τωνται χῆρας πλουσίας καὶ παρθένους ὀρφανὰς, παρο-
τρύνοντες αὐτὰς νὰ ἀσπασθοῦν καὶ εἰσελθοῦν εἰς
μοναχικὸν βίον κληροδοτοῦντες τὴν περιουσίαν αὐ-
τῶν εἰς τοὺς ἐπισκόπους καὶ μοναστήρια αὐτῶν. Αὐ-
τόθι 864.

Ὁ Δάμασος τῆς Ρώμης καὶ Οὐρσίνος διηγωνί-
ζοντο τίς ἤθελε καταλάβῃ τὸν ἐπισκοπικὸν θρόνον
τῆς Ρώμης, καὶ 137 ἐθανατώθησαν εἰς τὸν περίβο-
λον τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἀγ. Μαρίνης. Ὁ Δάμασος ἐπὶ
κεφαλῆς κληρικῶν καὶ μισθωτῶν (GLADIATORS) διὰ
νὰ καταλάβῃ τὸν ναὸν BASILICA ἐθανατώθησαν 160
ἄτομα, καὶ αἱ θύραι καὶ ἡ σκεπὴ τοῦ ναοῦ κατεκαίη.

Ὁ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζινὸς, Αὐτόθι ORAT. XXXII
ἀναφέρει τὴν πολιτέλειαν, τὴν χλιδὴν, τὰς ἐπιχρύ-
σους ἀμάξας, τοὺς πυμφλεγεῖς ἵππους, τὴν πολυπλη-
θεῖ ἀκολουθίαν τῶν ἐπισκόπων τῶν πόλεων, λέγων ὅτι
ἡ πολιτέλεια τῶν ἐπισκόπων ἡμιλλᾶτο τὴν λαμπρό-
τητα τῶν Αὐτοκρατόρων. FIBBON A. 866.

Τὴν ἰδίαν χλιδὴν ἐξήσκουν οἱ Ἑγούμενοι τῶν
μοναστηρίων Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, καὶ ἡ δύναμις
τῶν μοναχῶν τούτων ἐξετείνετο πολλάκις ἐπὶ τῆς
ἀνωτάτης πολιτικῆς ἐξουσίας, καὶ ἀπεφασίζετο τίς
θὰ ἀνῆρχετο τὸν θρόνον τοῦ Πατριαρχείου ἢ τοῦ
Αὐτοκρατορικοῦ. Αἱ γυναῖκες καὶ οἱ εὐνοῦχοι τῆς

αὐλῆς μετὰ τῶν μοναχῶν πολλάκις κατεπάτουν δια-
τάξεις καὶ νόμους Αὐτοκρατόρων, καὶ αἷμα ἄφθονον
ἐχύθη ὡς εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς εἰκονομαχίας ὡς
θα ἴδωμεν εἰς ἐπομενας σελίδας καὶ μελέτας.

Πόσον μακρὰν ἐστράφησαν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῶν
παραγγελμάτων τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν ἀποστόλων! Ὁ Ἰη-
σοῦς ὅταν προσηύχετο εἰς τὸν Πατέρα Του τὴν τε-
λευταίαν νύκτα τῆς συλλήψεώς Του καὶ σταυρώσεώς
Του, μετὰ τὸ δεῖπνον, ἐκεῖ εἰς τὸ ἀνώγειον, εἶπεν,

" Δὲν παρακαλῶ νὰ σηκώσης αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσ-
μου, ἀλλὰ νὰ φυλάξης αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ.
Ἀγιάσων αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, ὁ λόγος
ὁ ἰδικὸς σου ἀλήθεια ἐστὶ. Καθὼς ἐμὲ ἀπέσ-
τειλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἀπέστειλα
αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον. Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ
ἀγιάζω ἑμαυτὸν, διὰ νὰ εἶναι καὶ αὐτοὶ ἡγι-
ασμένοι ἐν τῇ ἀληθείᾳ.

Καὶ δὲν παρακαλῶ μόνον περὶ τούτων, ἀλ-
λὰ καὶ περὶ τῶν πιστευσόντων εἰς ἐμὲ ἡ διὰ
τοῦ λόγου αὐτῶν, διὰ νὰ εἶναι πάντες ἐν,
καθὼς σὺ Πάτερ ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν σοὶ, νὰ
εἶναι καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμεῖν ἐν, διὰ νὰ πιστεύ-
σῃ ὁ κόσμος ὅτι σὺ μὲ ἀπέστειλας.

Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν τὴν ὁποίαν μοὶ ἔδωκας,
ἔδωκα εἰς αὐτοὺς, διὰ νὰ εἶναι ἐν, καθὼς ἡ-
μεῖς εἴμεθα ἐγ, ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐ-
μοί, διὰ νὰ εἶναι τετελειωμένοι εἰς ἐν, καὶ
νὰ γνωρίσῃ ὁ κόσμος ὅτι σὺ μὲ ἀπέστειλας,
καὶ ἡγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας."

ΙΩΑΝΝ. ιζ: 15-23.

Ὅποσον διαφωτιστικὴ εἶναι ἡ προσευχὴ αὕτη

τοῦ Ἰησοῦ! "Ἐν τῷ κόσμῳ" λέγει, οὐχὶ μακρὰν τοῦ κόσμου, εἰς τὰς ἐρήμους καὶ ὄρη ἀσκητεύοντες.
" Ὁ Λόγος Σου ὁ Σὺς εἶναι ἀλήθεια", οὐχὶ κανόνες καὶ διατάξεις τῶν Συνόδων καὶ οἱ νόμοι τῶν Αὐτοκρατόρων ἐπιβάλλοντες εἰς τοὺς λαοὺς καὶ συνειδήσεις τοῦ λαοῦ τί ἐστὶ ἀλήθεια. Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ κανὼν, καὶ ἡ πίστις ἐνὸς ἐκάστου εἰς τὸν Χριστὸν καὶ μόνον σώζει.

Ὁ Ἰησοῦς παρεκάλει τὸν Πατέρα Του ὅπως ὅλοι εἶναι ἓν, οὐχὶ ἓν πρόσωπον, οὐδὲ μία οὐσία καὶ ὑπόστασις, ἀλλὰ ἓν εἰς ἀγάπην, εἰς πίστιν, εἰς ἔργον, εἰς σκοπὸν, ὅπως ὁ Ἰησοῦς ἦτο ἓν μετὰ τοῦ Πατρὸς Του. Πῶς ἦτο ὁ Ἰησοῦς ἓν μετὰ τοῦ Πατρὸς Του ἐπὶ τῆς γῆς; Ἦτο ἓν εἰς σκοπὸν, εἰς πνεῦμα, διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ὁ Πατὴρ ἀπέστειλε τὸν Υἱὸν διὰ νὰ ἀποθάνῃ, καὶ ὁ Υἱὸς λέγει ὅτι διὰ τοῦτο ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ μαρτυρήσῃ διὰ τὴν ἀλήθειαν, νὰ ἀποθάνῃ διὰ τὴν λύτρωσιν ὅλων. ΜΑΤΘ. κ:28.

" Διότι εἶναι εἰς Θεὸς, εἰς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς, ὅστις ἔδωκεν ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, μαρτυρίαν γενομένην ἐν ὠρισμένοις καιροῖς."

Α.ΤΙΜΟΘ. β:5,6.

Αὕτη εἶναι ἡ ἐνότης, οὐχὶ οὐσίας καὶ προσωπικότητος μίξις, ἀλλὰ σκοποῦ, καὶ πνεύματος, "νὰ

εἶναι ἓν, καθὼς σοὶ Πάτερ ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν σοὶ, νὰ εἶναι καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἓν." Ὅλοι οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ ὁ Πατὴρ νὰ εἶναι ἓν, εἰς σκοπὸν, εἰς ἔργον, εἰς πνεῦμα. Τὴν Πεντηκοστὴν ὅσοι ἐπίστευσαν καὶ ἐβαπτίσθησαν λέγει ὁ Παῦλος εἰς τὰς Πράξεις,

" Τοῦ πληθους τῶν πιστευσάντων ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ ἦτο μία." ΠΡΑΞ. δ:32.

δηλ. εἶχον ἓνα σκοπὸν, μίαν πρόθεσιν, ἓν θέλημα. Ἡ ἐνότης ὅλων ἦτο εἰς τὸ νὰ πράξουν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Εἰς Α.ΚΟΡ. ὁ Παῦλος λέγει ὅτι,

" ὁ Παῦλος ἔσπειρεν, ὁ Ἀπολλῶς ἐπότισεν, καὶ ὁ Θεὸς αὐξησεν, ὁ Παῦλος δὲ καὶ ὁ Ἀπολλῶς ἦσαν ἓν." Α.ΚΟΡΙΝΘ. γ:8.

Ὁ Ἰησοῦς προσήυχετο λέγων,

" Καὶ δὲν παρακαλῶ μόνον περὶ τούτων (δηλ. τῶν 12) ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευσόντων εἰς ἐμὲ διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν." ΙΩΑΝΝ. ιζ:20.

Οὐχὶ εἰς διατάξεις καὶ νόμους Συνόδων καὶ Αὐτοκρατόρων, ἀλλὰ πίστις καὶ ὑπακοὴ εἰς τὰς ἐντολὰς καὶ γεγραμμένα τῶν ἀποστόλων. Πάλιν ὁ Ἰησοῦς λέγει,

" Ἐν τῷ κόσμῳ θέλετε ἔχει θλίψιν, ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ ἐνίκησα τὸν κόσμον." ΙΩΑΝΝ. ις:33.

Ἐν τῷ κόσμῳ, οὐχὶ εἰς τὰς ἐρήμους μονάζοντες. Ἐν τῷ κόσμῳ ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησε καὶ ἀπέθανεν, ἐν τῷ

κόσμῳ καὶ οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ θὰ πάθουν καὶ θὰ μαρτυρήσουν διὰ ζωῆς καὶ διὰ θανάτου, κηρύττοντες τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Σωτηρίας τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς ἰδρύσεως τῆς Βασιλείας Αὐτοῦ.

Ἀλλὰ ὁ ἐχθρὸς ὅστις ἔσπειρε ζιζάνια ἐπεσκότισε τὴν ἀλήθειαν καὶ διὰ τῶν φιλοσοφιῶν καὶ τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, καὶ τὰ ζιζάνια ἐπληθύνθησαν, καὶ ὁ ἄγρὸς ἐγέμισε ζιζανίων, ξένων διδαχῶν, καὶ οἱ λόγοι τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν ἀποστόλων περὶ ἀποστασίας καὶ πλάνης ἐξεπληρώθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν 19 τούτων ἑκατονταετηρίδων, ὥστε νῆ μὴ δύναται τις νὰ διακρίνῃ τίς εἶναι σῖτος καὶ τίς ζιζάνια, ἐπιπολέως παρατηρῶν, καὶ μὴ γνωρίζων τὰς Γραφὰς, τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ἰησοῦς ὅμως λέγει ὅτι Αὐτὸς Αὐτοπροσώπως θέλει διατάξῃ τὴν διαλογὴν τοῦ σίτου καὶ τῶν ζιζανίων εἰς τὸν καιρὸν τοῦ θερισμοῦ, ὅστις εἶναι ἡ συντέλεια τοῦ αἰῶνος. Οὐχὶ συντέλεια τοῦ κόσμου, ἀλλὰ συντέλεια τῆς παρούσης βασιλείας τοῦ σκότους καὶ ἁμαρτίας καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ, ἔργον προπαρασκευαστικὸν διὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ὁποίαν μᾶς ἐδίδαξε νὰ προσευχόμεθα ὅπως ἔλθῃ, ὅτε θὰ γίνεταί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς καθὼς γίνεται ἐν τῇ οὐρανῷ. Εὐρισκόμεθα δὲ εἰς τὸν θερισμὸν, εἰς τὴν συντέ-

λειαν τοῦ αἵωνος, τοῦ πονηροῦ τούτου αἵωνος, ΓΑΛΑ-
ΤΑΣ α:4, εὐρισκόμεθα ἐν τῇ Παρουσίᾳ τοῦ Υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου, ὅπου μέγα ἔργον θερισμοῦ ἤρχισε, καὶ
ἐξακολουθεῖ, καὶ ἡ συλλογὴ τοῦ σίτου εἰς τὴν ἀπο-
θήκην ἐξακολουθεῖ, καθὼς καὶ τὸ δέσιμον τῶν ζιζα-
νίων διὰ τὴν καῦσιν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς μεγάλης
θλίψεως ἣτις ἤρχισεν τὸ 1914 καὶ ἐξακολουθεῖ μὲ
αὐξοντα βαθμόν.

Τὰ σημεῖα τῆς τρομερᾶς πυρπολήσεως τῶν κα-
κῶς ἐχόντων πάρεστιν. Τὰ ἔθνη τρέμουν διὰ τὰ ἐ-
περχόμενα δεινὰ εἰς τὴν οἰκουμένην, καὶ οὐδεμία
προστασία καὶ προσφυγὴ ἔχη ἐφευρεθῇ, καὶ οὐδὲν
φάρμακον λυσιτελὲς ἔχει ἐφευρεθῇ παρὰ τῶν μεγά-
λων ἱατρῶν τῆς ἀνθρωπότητος διὰ τὴν πάσχουσιν
καὶ θνήσκουσιν καὶ ἀμαρτωλόπληκτον ἀνθρωπότητα.

Ὁ Θεὸς ὅμως διὰ τοῦ προφήτου Του λέγει,

" Ζητεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ πραεῖς τῆς γῆς.
Ζητεῖτε δικαιοσύνην, ζητεῖτε πραότητα, ἵσως
σκεπασθεῖτε ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρί-
ου." ΣΟΦΟΝΙΑΣ β:3.

Ὁ Μέγας ὅμως Ἱατρός, διὰ τοῦ ἰδίου αἵμα-
τος θὰ ἱατρεύσῃ τὴν ἀμαρτωλόπληκτον ἀνθρωπότητα,
ζῶντας καὶ νεκροὺς διὰ τῆς βασιλείας Αὐτοῦ.
Ναὶ Κύριε, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία Σου. Εὐαγγέλια χαρᾶς
εἰς πάντας τοὺς λαοὺς. AMHN.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

---οοο---

ΚΡΑΤΟΥΝΤΕΣ ΑΚΡΑΔΑΝΤΩΣ

" Διὰ τοῦτο πρέπει ἡμεῖς νὰ προσέχωμεν περισ-
σότερον εἰς ὅσα ἠκούσαμεν, διὰ νὰ μὴ ἐκπέ-
σωμεν ποτέ." ΕΒΡΑΙΟΥΣ β:1.

ΟΛΛΑΙ ΠΡΟΤΡΟΠΑΙ παρέχονται εἰς τὰς Γρα-
φὰς, ἵνα ἐνθαρρύνωσι συνεχῇ ζῆλον, ἀντο-
χήν καὶ ὑπομονὴν ἐκ μέρους τοῦ ἀφωσιωμένου λαοῦ
τοῦ Κυρίου. Ἡ "πρώτη ἀγάπη" μας ἐν ἐνθουσιασμῷ
δέον ἀκραδάντως νὰ κρατῆται, οὐχὶ δι' ὀλίγους μῆ-
νας ἢ ἔτη, ἀλλ' ἐφ' ὅρου ζωῆς, μέχρι θανάτου.

Εἶναι μόνον διὰ τοὺς ἀντέχοντας μέχρι τέλους,
καὶ εἶναι πιστοὶ ἐν θυσίᾳ μέχρι θανάτου, τὸ ὅτι
θὰ λάβωσι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, καὶ θὰ ζήσωσι καὶ
βασιλεύσωσι μετὰ τοῦ Χριστοῦ τὰ χίλια ἔτη. ΑΠΟΚΑ-
ΛΥΨΙΣ β:10, κ:6.

Τὸ θέμα μας δεικνύει, ὅτι τὸ νὰ κρατῶμεν "ἀ-
κραδάντως" ἀποτελεῖται ἐκ τῆς ἐξασκήσεως προσοχῆς
εἰς ὅσα ἠκούσαμεν "διὰ νὰ μὴ ἐκπέσωμεν ποτέ." Εἶ-
ναι ἡ ἀλήθεια ἥτις οὕτως ἀναφέρεται ἐνταῦθα, καὶ
ὁ σκοπὸς τῆς ἀληθείας εἶναι νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ ὅπως
γνωρίσωμεν καὶ πράξωμεν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Μόνον

μέσω τοῦ Λόγου τῆς ἀληθείας γνωρίζομεν τὶ ὁ Οὐράνιος μας Πατὴρ θέλει ἡμᾶς νὰ πράξωμεν καὶ νὰ εἴμεθα.

Ἐὰν ὅμως μᾶς διαφύγῃ ἡ ἀλήθεια διὰ τινὰ αἰτίαν, θὰ ἦτο τὸ ὅμοιον ἐὰν οἰκοδόμος τις ἢ κτίστης ὅστις ἔχασε τὸ σχεδιογράφημα. Ναὶ μὲν ἡδύνατο νὰ ἐξακολουθῇ νὰ κτίζει, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ εἶναι βέβαιος, ὅτι τὸ κτήριον τοιουτοτρόπως κατ' εἰκασίαν οἰκοδομηθὲν θὰ ἦτο ἐν ἀρμονίᾳ μὲ τὰ σχέδια τοῦ ἀρχιτέκτονος.

Ὅποιαν δὲ ὑψηλὴν θέσιν πληρεξουσιότητος ὁ Οὐράνιος Πατὴρ ἀνέθεσεν εἰς τὸν Υἱὸν Του! ὅστις εἶναι, μετὰ τὴν ἀνάστασιν Του, "ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως τοῦ Θεοῦ", καὶ "κληρονόμος τῶν πάντων!" Εἶναι μέσω τοιούτου πληρεξουσίου, ὅτι ὁ Οὐράνιος Πατὴρ ἐλάλησε πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἐν τῇ ἐνάρξει τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐξηκολούθησεν οὕτω νὰ λαλῇ καθ' ὅλον τὸν αἰῶνα, τὸν Εὐαγγελικὸν αἰῶνα.

Κατὰ πολὺ ἰδιαίχουσαν ἔννοιαν τοῦτο τυγχάνει ἀληθὲς κατὰ τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν ὁπότε ὁ Υἱὸς εἶναι πάλιν παρὸν, ὑπηρετῶν τοὺς ἀκολούθους Του μὲ "τροφὴν ἐν καιρῷ", καθότι τοῦτο εἶναι ὅ,τι ὑπεσχέθη νὰ πράξῃ κατὰ τὴν ἐπανοδὸν Του. ΛΟΥΚΑ ιβ:37, ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ γ:20. Ἐπομένως καθὼς ὁ Παῦλος τονίζει εἶναι ἀπολύτως σπουδαῖον νὰ προσηλωσώμεν τὴν προ-

σοχήν μας μετ' ἄλλου ἐνδιαφέροντος εἰς "ὅσα ἠκούσαμεν, διὰ τὴν μὴ ἐκπέσωμεν ποτὲ" ἐπειδὴ δὲν ἦλθον εἰς ἡμᾶς μέσῳ συνειθισμένου τινος διαμέσου ἢ ἀγωγοῦ, ἀλλὰ μετεδόθησαν ταῦτα εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ἐνδοξασμένου Ἰησοῦ, ὅστις ἐξυψώθη ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.

Τοῦτο σημαίνει, ὅτι πᾶσα ἀποφυγὴ τοῦ Θεοῦ σχεδίου εἶναι ζωτικῶς ἐνδιαφέροντος εἰς πάντα ἀφωσιωμένον ὁπαδὸν τοῦ Κυρίου. Τὸ ἐπιτρέπει, ὅθεν, νὰ μᾶς διαφύγῃ οἷονδήποτε μέρος τῆς ἀληθείας ἕνεκεν ἀδιαφορίας, ἀμελείας ἢ χλιαρότητος εἶναι ἰσοδύναμον ὡς νὰ καταφρονῶμεν τὸν πρὸς ἡμᾶς λαλοῦντα. ΕΒΡΑΙΟΥΣ ιβ:25.

Χ Λ Ι Α Ρ Ο Τ Η Σ

Ἡ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴ δεικνύει, ὅτι ἦτο γεγραμμένη πρὸς ὁμόδα πιστευόντων εἰς τὸν Χριστὸν, Ἑβραίων οἵτινες δὲν ἔζων ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὰ πρόνομια τῶν ὡς ἀκόλουθοι τοῦ Κυρίου. Δὲν ἐφήρμοσαν τὰς ἀρχὰς τῆς ἀληθείας εἰς τὴν ζωὴν τῶν ὡς ἔπρεπε νὰ πράξωσι. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον εἶχον ἀνάγκην νὰ ἀναδιδαχθῶσι τὰς βασικὰς διδασκαλίας τοῦ Θεοῦ σχεδίου. ΕΒΡΑΙΟΥΣ ε:12-14.

Ὅποιοιδήποτε καὶ ἂν ἦτο ὁ λόγος, τὸ ὅτι δὲν ἔζων συμφώνως πρὸς τὰ πρόνομια τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, τόσον θαρραλέως ὅσον ἐν ἀρχῇ ἐφάνη, εὐλο-

γον εἰς τὸν Ἀπόστ. Παῦλον νὰ ἀνανεώσῃ τὸ θάρρος των, προτρέπων καὶ νουθετῶν αὐτοὺς ν' ἀποβλέπωσιν εἰς τὸν Ἰησοῦν ὡς παράδειγμά των, ἐπεξηγῶν ὅτι "δὲν ἀντεστάθηναι ἔτι μέχρι αἵματος." ΕΒΡ. 12:2-4.

Τὸ νὰ ἀνθίσταται τις "μέχρι αἵματος" τοῦτο πραγματικῶς δηλοῖ ν' ἀποθάνῃ τις χάριν δικαιοσύνης. Οἱ Ἑβραῖοι ἐκεῖνοι ἀδελφοὶ ὑπέφερον κατ' ἀρχὰς πολὺ. ΕΒΡΑΙΟΥΣ 1:35,36. Ἀλλὰ τὸ νὰ κέκτηται τις τὴν ἀρμόζουσαν ὑπομονὴν ἐν θλίψει συνεπάγεται οὐσιωδῶς γινῶσιν, ὅτι αἱ δοκιμασίαι ἀποτελοῦσιν ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ θείου θελήματος δι' ἡμᾶς.

Ὁ λόγος διὰ τὰ Χριστιανικὰ παθήματα εὐκρινῶς ἀποκαλύπτεται εἰς τὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴν, ὡς καὶ ἄλλαχοῦ εἰς τὰς Γραφάς, καὶ ἐὰν ἔνεκεν ἀμελείας, κοσμικοφροσύνης, ἢ ἐλλείψεως πίστεως ἀφήσωμεν ταύτην τὴν κατανόησιν νὰ "διολισθήσῃ" ἐκ τῆς προσοχῆς μας, θ' ἀποθαρρυνθῶμεν λόγῳ τῶν δοκιμασιῶν καὶ θ' ἀποτύχωμεν, ὡς ἐκ τούτου, ν' ἀνθέξωμεν μέχρι τέλους τῆς ὁδοῦ, πρᾶγμα ὅπερ εἶναι ἀπαραίτητον καὶ ἀπολύτως ἀναγκαῖον, ἵνα λάβωμεν τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.

ΕΛΑΤΗΡΙΟΝ ΠΙΣΤΟΤΗΤΟΣ

Εἰς Ἑβραίους γ:1,2 ἀναγινώσκομεν,

"Ὅθεν, ἀδελφοὶ ἅγιοι, οὐρανίου προσκλήσεως μέτοχοι, κατανοήσατε, τὸν ἀπόστολον καὶ

" ἄρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὅστις ἦτο πιστὸς εἰς τὸν καταστήσαντα αὐτὸν, καθὼς ὁ Μωϋσῆς εἰς ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ."

Ἐνταῦθα μᾶς ὑπενθυμίζεται, ὅτι, οἱ καθιερωμένοι ἀκόλουθοι τοῦ Κυρίου κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα εἶναι "μέτοχοι κλήσεως οὐρανίου".

Πολὺ ἐκ τούτου συνεπάγεται. Ὁ Παῦλος ἀνεφέρετο εἰς τὸ,

" Βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ." ΦΙΛΙΠΠ. γ:14.

Τὸ βραβεῖον εἶναι κάτι τι διὰ τὸ ὁποῖον πρόσωπὸν τι προθυμοποιεῖται ν' ἀγωνισθῇ καὶ νὰ κάμῃ θυσίας νὰ τὸ ἀποκτήσῃ. Τοῦτο κατ' ἰδίαν τυγχάνει ἀληθὲς περὶ τοῦ "βραβεῖου τῆς ἄνω κλήσεως" ἢ "οὐρανίου κλήσεως." Ἐὰν διὰ τινὰ αἰτίαν ἀπολέσωμεν τὴν τε θέαν καὶ ἐκτίμησιν τοῦ ἐνδόξου τούτου βραβεῖου, ἐν τῶν μεγάλων ἐλατηρίων διὰ τὴν χριστιανικὴν πιστότητα ἀπωλέσθῃ.

Ὁ Ἰησοῦς εἶχε χρειάν ἀπὸ ἐνθαρρυντικῶν τι ἐνδόσιμον, ἵνα ὑπομείνῃ τὴν αἰσχύνην, τὴν ἀτιμίαν τοῦ σταυροῦ, καὶ τὰ παντοῖα παθήματα ἅτινα ἐπῆλθον ἐπ' Αὐτοῦ ὡς κατέθεσε τὴν ζωὴν Του. Τὸ ἐλατήριον, ὅθεν, τῆς χαρᾶς τὸ τεθὲν ἐνώπιόν Του, καὶ τὸ ὁποῖον ἰκάνωσεν Αὐτὸν νὰ ὑπομείνῃ τὸν σταυρὸν, ἦτο ὅτι θὰ ἐπέστρεφεν εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Οὐρα-

νίου Του Πατρὸς, καὶ ὁ Παῦλος ἐπιβεβαίωτο τοῦτο, ὅτι ἔλαβε τὴν ἐκπλήρωσιν ταύτης τῆς ἐλπίδος, καθίσας "ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ."

Ἐν τῇ προφητείᾳ ὁ Ἰησοῦς ἀντιπροσωπεύεται λέγων,

" Ἐφανέρωσα εἰς ἐμὲ τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς. Χορτασμός εὐφροσύνης εἶναι τὸ πρόσωπόν σου. Τερπνόητες εἶναι διὰ παντός ἐν τῇ δεξιᾷ Σου."

ΨΑΛΜ. ις:11.

Ἐπιπροσθέτως τῆς μεγάλης ταύτης χαρᾶς ἐπιστρέφων εἰς τὸν Οὐράνιον Του Πατέρα, ἡ ἔμπνευσις τῆς ἐλπίδος, ὅτι ἐκπληροῖ τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀνθρωπότητος εἰς ζωὴν ἦτο ἕτερον ἐλατήριο χαρᾶς, ὡς γέγραπται,

" Καὶ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου θέλει εὐδοθῇ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. Θέλει ἰδεῖ τοὺς καρπούς τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ θελεῖ χορτασθῇ."

ΗΣΑΙΑΣ νγ: 10,11.

ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΟΥ ΕΠΙΣΗΣ

Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Χριστοῦ, οἱ ἀφωσιωμένοι ἀκόλουθοι Του, ἔχουσιν ἐνώπιόν των τὰς αὐτὰς χαρὰς ὡς ἐνθάρρυνσιν πρὸς πιστότητα. Εἰς Ἑβρ. ιβ:22-24 τινὲς τῶν λεπτομερειῶν περὶ τοιαύτης ἀγαλλιᾶσεως ἐν πανωραιότητι ἐκτίθενται ὑπὸ συμβολικὴν γλῶσσαν. Διὰ πίστεως προσερχόμεθα εἰς τὸ "ὄρος Σιών

καὶ εἰς πόλιν θεοῦ ζῶντος, τὴν ἐπουράνιον Ἱερουσαλήμ." Οὕτως ἡ ἐλπίς τῆς ἡγεμονίας μετὰ τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ Του τίθεται ἐνώπιόν μας.

ΑΠΟΚ. ιδ:1,4,5. κα: 1-4,9,10.

Διὰ πίστεως ὡσαύτως προσερχόμεθα "εἰς μυριάδας ἀγγέλων". Οὗτοι οἱ ἄγγελοι οἱ εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον ἀναφερόμενοι,

"ὡς λειτουργικὰ πνεύματα εἰς ὑπηρεσίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας νὰ κληρονομήσωσι σωτηρίαν." ἐδ. 14.

Οὗτοι εἶναι οἱ φύλακες ἄγγελοι οἵτινες πάντοτε βλέπουν τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρὸς μας τοῦ ἐν οὐρανῷ. ΜΑΤΘ. ιη:10. Εἰς ΨΑΛΜΟΝ ιδ:7 ἀναγινώσκομεν ἀναφορικῶς μὲ αὐτοὺς,

"Ἄγγελος Κυρίου στρατοπεδεύει κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἐλευθερώνει αὐτούς."

Ἐπιπροσθέτως εἶναι ἀξιοσημεῖωτον ἐν σχέσει μὲ τοὺς ἄγγέλους, ὅτι αἱ Γραφαὶ ἀμεταβλήτως συνδυάζουσι τὴν Δευτέραν Ἐλευσιν τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ Βασιλείᾳ Του μὲ μυριάδας ἀγγελικῶν ὑπάρξεων, ἀποκαλουμένων "ἄγγέλους τῆς δυνάμεώς Του." (Β.ΘΕΣΣΑΛ. α:7-8.) Καὶ πάλιν εἰς ΜΑΤΘ. κε:31,

"Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ.." *Ἴδε ἐπίσης ΜΑΤΘ. ις:27, ΜΑΡΚ. η:38, ΑΠΟΚΑΛ. ιβ:7-8, καὶ ιδ: 9-10.

Πράγμα ὅπερ ἀναμφιβόλως δεικνύει, ὅτι ἡ ἐπα-
νοδὸς Του δὲν εἶναι μονομερῆς, ἀλλὰ γίνεται ἐν
μεγάλη τιμῇ, πομπῇ καὶ παρατάξει, καὶ μετὰ μεγί-
στης δυνάμεως ἣτις ποτὲ ἐγένετο ἐξ Οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς
γῆς. Τοῦτο δὲ διότι μεγαλεπίβολα, τρανὰ γεγονότα
πρόκειται νὰ λάβωσι χώραν, ὡς ἡ ἐκθρόνισις τοῦ
Ἀντιδίκου, ἡ ἀνάστασις τῶν ἁγίων, ἡ ἐκτόπισις τῆς
κυριαρχίας τοῦ Ἐχθροῦ, ἡ κρίσις τῶν περιλειπομέ-
νων, καὶ ἡ ἐγκαθίδρυσις τῆς βασιλείας τοῦ Χρισ-
τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, κ.λ.π.

Ὁ Παῦλος μᾶς ὑπενθυμίζει, ὅτι μία ἀπὸ τὰς ἐ-
νώπιον ἡμῶν τιθεμένας χαρὰς, ἐκτὸς τῆς συναντήσε-
ως τοῦ Κυρίου ἡμῶν, θὰ εἶναι ἡ μεγάλη εὐλογία συ-
ναντῶντες καὶ γνωρίζοντες πάντας τούτους τοὺς ἐν-
τίμους ὑπηρετάς τοῦ Οὐρανίου ἡμῶν Πατρὸς. Πόσον
γλυκεῖα καὶ θαυμαστὴ ἐπικοινωνίᾳ θέλει εἶσθαι αὖ-
τη!

Διὰ πίστεως ὡσαύτως προσβλέπομεν εἰς τὴν γε-
νικὴν "πανήγυριν καὶ ἐκκλησίαν πρωτοτόκων καταγε-
γραμμένων ἐν τοῖς οὐρανοῖς." Εἶναι πράγματι χαρὰ
τὸ νὰ συναθροίζηται τις μὲ τοὺς ἀδελφοὺς εἰς τὰς
ἐπιτοπίους συναθροίσεις καὶ εἰς τὰς συνελεύσεις,
ἀλλὰ πόσον μεγαλειτέρα χαρὰ θέλει εἶσθαι ἡ συνέ-
λευσις ὁλοκλήρου "τῆς ἐκκλησίας τῶν πρωτοτόκων"
πέραν τοῦ καταπετάσματος! Αὕτη ἡ μακαρία μέλλου-
σα "πανήγυρις" οὐδέποτε θέλει λήξει. Εἰς αὐτήν

τὴν πανήγυριν θὰ εἶναι ὁ Ἰησοῦς, ἡ κεφαλὴ καὶ ὁ
νυμφίος, ὁ Πέτρος, ὁ Ἰωάννης, ὁ Παῦλος καὶ ὅλοι
οἱ ἀπόστολοι, καὶ πάντες ἐκεῖνοι οἵτινες προσωπι-
κῶς ἐγνωρίσαμεν καὶ ἠγαπήσαμεν, συμπαθοῦντες ἐν
τῷ ἁγῶνι.

Καθὼς μὲ τὸν Παῦλον, οὕτω καὶ μὲ ἡμᾶς, προσ-
δοκῶμεν τὴν συνάντησιν μὲ τὸν "θεὸν κριτὴν πάν-
των". Ὅποια χαρὰ θὰ εἶναι αὕτη εἶναι ἀδύνατον νὰ
προσεγγίσωμεν! Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ Ἰησοῦ περι-
γράφεται ὡς "τερπνότητες διὰ παντός", καὶ σημαί-
νει, ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ μεγαλειτέρα χαρὰ
καὶ ἀγαλλίασις ἀπὸ τὸ ἀνεκτίμητον προνόμιον νὰ
παρευρίσκηται τις ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ πλήρους Ἀ-
γάπης Οὐρανίου ἡμῶν Πατρὸς, ὡς μέλη τῆς ἀμέσου
Του θείας οἰκογενείας.

Ἀποβλέπομεν ὡσαύτως διὰ πίστεως εἰς τὴν ἐ-
πικοινωνίαν μὲ τοὺς περιγραφομένους "πνεύματα
δικαίων οἵτινες ἔλαβον τὴν τελειότητα." Οὗτοι
κατὰ τὴν γνώμην R. 5294 εἶναι οἱ Ἀρχαῖοι
Ἀριστεῖς, οἵτινες καίτοι θὰ εἶναι ἐπὶ τοῦ γηϊνοῦ
ἐπιπέδου, θὰ ὑπάρξῃ ἐπικοινωνία καὶ στενὴ σχέσις
ἄγνωστος εἰς ἡμᾶς τώρα μεταξὺ ΧΡΙΣΤΟΥ καὶ Ἀρχαί-
ων Ἀριστέων. Καὶ ὅποια μεγάλη χαρὰ θὰ εἶναι αὕτη
τῆς συνεργασίας εἰς τὴν βασιλείαν μετ' ἐκείνων οἵ-
τινες προθύμως ἐδέχθησαν νὰ θυσιασθῶσιν μὴ δεχ-

θέντες τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τὰ ἀξιωθῶσιν καλλιτέ-
ρας ἀναστάσεως. ΕΒΡΑΙΟΥΣ ια:39.

Μία ἀπὸ τὰς ὑπερθετικὰς χαρὰς διὰ τὰς ὁποίας
προσδωκῶμεν εἶναι τὰ συναντηθῶμεν καὶ διὰ παντός
ἐπικοινωνῶμεν μετὸν Ἰησοῦν τὸν "Μεσίτην τῆς Και-
νῆς Διαθήκης". Τὸ παράδειγμα τῆς πιστότητος Του
εἶναι συνεχῆς ἔμπνευσις διὰ τοὺς ἀκολούθους Του
τοὺς βαδίζοντας εἰς τὰ ἴχνη τῆς θυσίας Αὐτοῦ. Οὗ-
τος εἶναι ὁ Λυτρωτὴς μας ὡς καὶ Παράκλητος καθό-
λας τὰς περιπλόκους περιπτώσεις τῆς Χριστιανικῆς
μας ζωῆς. Ἀλλ' ἐκεῖ θὰ συναντηθῶμεν προσωπικῶς καὶ
ὡς "Διάκονοι τῆς Καινῆς Διαθήκης" θὰ συνεργασ-
θῶμεν μετ' Αὐτοῦ ἐπιστρέφοντες τὸν κόσμον εἰς συμ-
φυλίωσιν μετὸν Οὐράνιον μας Πατέρα. Β. ΚΟΡ. γ:6.

ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Αὕτη ἡ μέλλουσα προσδοκία τῆς μελλούσης χα-
ρὰς ἐν τῇ βασιλείᾳ εἶναι ἡμετέρα μόνον διότι γνω-
ρίζομεν τὴν ἀλήθειαν "εἰς ὅσα ἠκούσαμεν" καὶ προ-
σέχομεν "διὰ τὰ μὴ πέσωμεν ποτὲ" εἰς τὰς "τελευ-
ταίας αὐτὰς ἡμέρας". Αἱ διδασκαλίαι τῆς ἀληθείας
οὐχὶ μόνον ἀποκαλύπτουσι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ διὰ
τὸν λαὸν Του, ἀλλ' ὡσαύτως ἀποβαίνουσι ἐμπνευστι-
καὶ πρὸς πιστότητα. Ἐπομένως θὰ λάβωμεν τὴν εὐ-
λογίαν τοῦ Κυρίου ἐὰν -καθὼς τὰ ὕδατα τῆς ἀληθεί-

ας ἐπέρχονται ἐφ' ἡμῶν διὰ μέσου ἐπικοινωνίας καὶ σπουδῆς- φέρωμεν καρπὸν δικαιοσύνης. Ἄλλ' ἐὰν φέρωμεν "ἀκάνθας καὶ τριβόλους" ἀντὶ "καρπὸν" δὲν θὰ λάβωμεν τὴν εὐλογίαν τοῦ Κυρίου. Ἀντὶ ταύτης θὰ ὑποστώμεν ζημίαν, ἐπειδὴ τὰ ἔργα μας θὰ κατακαῶσι, καὶ τοὶ ἡμεῖς θέλωμεν σωθῆ "ὥς διὰ πυρὸς." EBP. ς:8, A.KOPINΘ. γ:15.

ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ ΥΠΟΜΟΝΗ

Εἶναι μόνον διὰ μέσου πίστεως καὶ ὑπομονῆς, ὅτι δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν, ὅπως κληρονομήσωμεν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, πίστιν εἰς τὰς ὑποσχέσεις καὶ εἰς τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ τὸ ἐμπεριεχόμενον ἐν αὐταῖς, "διότι εἶναι πιστὸς ὁ ὑποσχεθεὶς." EBP. ι:23. Τώρα ἔγκειται εἰς ἡμᾶς πῶς νὰ εἴμεθα πιστοὶ. Ὁ Παῦλος ἵνα ὑπενθυμίσῃ εἰς ἡμᾶς περὶ τῆς πιστότητος τοῦ Θεοῦ ἀναπολεῖ εἰς τὴν μνήμην τὴν ὑπόσχεσιν τὴν γενομένην πρὸς τὸν Ἀβραάμ.

Ὁ Ἀβραάμ ἐν τῇ πραγματικότητι ἀνέμενεν, ἐν τῇ ἐννοίᾳ ὅτι ἦτο ἄγρυπνος καὶ ἑτοιμος νὰ πράξῃ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου ὥς τοῦτο ἀπεκαλύπτετο εἰς αὐτόν. Ἡ μεγάλη πρᾶξις τῆς ὑπακοῆς του ἦτο ἡ προσφορά τοῦ Ἰσαὰκ ὡς θυσία, ἥ ἡ ἀπόδειξις τῆς προθυμίας του νὰ πράξῃ οὕτως. Τοῦτο ἀπῆτει μεγά-

λην πίστιν καὶ μέγα σθένος. Ἄλλ' ἡ πίστις του ἐθριάμβευσε καὶ τὸ σθένος του ἰκάνωσεν αὐτὸν ν' ἀνθέξῃ τὴν μεγάλην ἔντασιν τῆς δοκιμῆς τῆς ἐπαύ-
τὸν τεθείσης. Διελθὼν ἐπιτυχῶς τὴν δοκιμὴν τῆς πί-
στεως του, ὁ Θεὸς ἔκαμε διὰ τὸν Ἀβραάμ πᾶν ὅ,τι
ἔπρεπε νὰ γίνῃ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν. Καὶ τοῦτο
σημαίνει τόσον καὶ δὴ περισσότερο εἰς ἡμᾶς τώρα,
παρὰ εἰς τὸν Ἀβραάμ.

Ὁ Παῦλος ἐξηγεῖ, ὅτι

" Διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων (τῆς ὑποσχέσε-
ως καὶ τοῦ ὅρκου τοῦ Θεοῦ) εἰς τὰ ὁποῖα εἶ-
ναι ἀδύνατον νὰ φευσθῇ ὁ Θεὸς, νὰ ἔχωμεν ἰ-
σχυρὰν παρηγορίαν, οἱ καταφυγόντες εἰς τὸ
νὰ κρατήσωμεν τὴν προκειμένην ἐλπίδα, τὴν
ὁποίαν ἔχομεν, ὡς ἀγκυραν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ
τε καὶ βεβαίαν, καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐ-
σωτερικὸν τοῦ καταπετάσματος, ὅπου ὁ Ἰησοῦς
εἰσῆλθεν ὑπὲρ ἡμῶν πρόδρομος, γενόμενος ἀρ-
χιερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχι-
σεδεκ." ΕΒΡΑΙΟΥΣ c:18-20.

Δὲν ὑπάρχει ἀποχρῶν λόγος, οὔτε εἰσῆγησις τώ-
ρα διὰ τὴν πίστιν τινὸς νὰ κλονίζεται καὶ νὰ ἀμ-
φιταλαντεύηται εἰς τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ. Αἱ
κύκλις περιστάσεις ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τὰ ἐν γένει κα-
θεστῶτα προσεπιβεβαιοῦσι τὴν Παρουσίαν τοῦ Κυρίου
καὶ τὴν ἐξασθένεισιν τοῦ Σατανικοῦ κόσμου ἐν προε-
τοιμασίᾳ καὶ ἀνατροπῇ του διὰ τὴν πλήρη καὶ ὁλοσ-
χερῇ Ἰδρυσιν τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ.

ἔχομεν τὸ προνόμιον εἰς ταύτην τὴν μεταβατικὴν περίοδον νὰ μαρτυρήσωμεν περὶ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Βασιλείας, καὶ ὁ Κύριος πλουσίως εὐλογεῖ ταύτην τὴν ἀγγελίαν, ὥς ὁ πιστὸς Του λαὸς προσπαθεῖ νὰ εὐαγγελισθῇ τὰ ἀγαθὰ νέα τῆς βασιλείας εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Εἰς τοὺς Ἑβραίους ἀδελφοὺς ὁ Παῦλος ἔγραψεν, ὅτι εἶχον χρεῖαν ὑπομονῆς, καὶ ὅτι θὰ ἀπητεῖτο " ἔτι ὀλίγος καιρὸς καὶ θέλει ἔλθεῖ ὁ ἐρχόμενος, καὶ δὲν θέλει βραδύνει! ΕΒΡ. ι:36,37. Σήμερον γνωρίζομεν, ὅτι ὁ τότε προσδοκώμενος νὰ ἔλθῃ, ἤδη ἦλθε, καὶ ἐνῶ αἱ περιωρισμέναι ἡμῶν διάνοιαι συχνάκις ἀδυνατοῦσι νὰ συλλάβωσι τὴν βραδύτητα τῆς καρποφορίας τῶν ἐλπίδων μας, τοῦτο κατὰ θεὸν, δὲν συμβαίνει τοιουτοτρόπως, ἐπειδὴ ἐκάστη λεπτομέρεια τοῦ σχεδίου τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ διεξάγεται ἀκριβῶς ἐν ἀρμονίᾳ μὲ τὸν "ὠρισμένον τοῦ θεοῦ καιρὸν." ΡΩΜ. ε:6. ΕΦΕΣ. α:10. Α.ΤΙΜ. β:6. Ἡ ὄρασις τῆς ἀληθείας ἦν εἶδομεν γεγραμμένην ἐπὶ "πινακιδίων" δυνατὸν νὰ φαίνεται ὅτι παρατείνεται, ἀλλ' ὅμως δὲν βραδύνει. ΑΒΑΚΟΥΜ β: 2,3.

" Ἄς κρατῶμεν, ὅθεν, τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀσάλευτον! ΕΒΡ. ι: 23. Γνωρίζομεν καλῶς, ὅτι ὁ θεὸς ὑπῆρξε πιστὸς εἰς τὸν λαὸν εἰς ἕκαστον αἰῶνα, καὶ ὅτι ἤδη θὰ παράσχῃ δύναμιν διὰ πάντα και-

ρὸν ἀνάγκης. Διὰ μέσου τοῦ ἀγαπητοῦ Του Υἱοῦ ἐ-
τράφημεν μὲ "τροφὴν ἐν καιρῷ" καὶ εἰς τὸ ἔνδοξον
συμπόσιον τοῦτο τῆς ἀληθείας ἡγαλλιᾶσθμεν καὶ θὰ
ἐξακολουθῶμεν νὰ χαίρωμεν. Τοῦτο κατ'ἰδίαν τυγχά-
νει ἀληθές, ὡς τὰ σημεῖα τῆς Παρουσίας τοῦ Κυρίου
καθίστανται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον φαεινότερα κα-
θὼς αἱ ἡμέραι παρέρχονται.

Βλέπομεν τὰ "σημεῖα" τῆς Παρουσίας τοῦ Κυρίου,
καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, ὅταν ἴδητε ταῦτα νὰ συμβαί-
νωσιν "ἀνακύψατε καὶ σηκώσατε τὰς κεφαλὰς σας, δι-
ότι πλησιάζει ἡ ἀπολύτρωσίς σας." ΛΟΥΚ. κα: 26-28.
Οὗτος δὲν εἶναι καιρὸς χλιαρότητος, ἀλλ'ἐνεργείας
καὶ ζήλου, μανθάνοντες καὶ ποιοῦντες τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ. Δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν μὲ τὸν Παῦλον, ὅτι

" Ἐμεῖς ὅμως δὲν εἴμεθα ἐκ τῶν συρομένων ὀ-
πίσω πρὸς ἀπώλειαν, ἀλλ'ἐκ τῶν πιστευόντων
πρὸς σωτηρίαν τῆς ψυχῆς." ΕΒΡ. ι:29.

Ὡς νέα κτίσματα ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὁ μόνος
τρόπος διὰ νὰ σώσωμεν τὰς ψυχὰς μας, τὴν ζωὴν μας,
ἔγκειται εἰς τὴν πιστότητά μας, καταθέτοντες τὰς
ψυχὰς μας θυσιαστικῶς, ὡς ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς. ΜΑΤΘ.
ις:25. "ὁ νὰ "συρθῶμεν ὀπίσω" εἶναι ν'ἀφαιρέσω-
μεν τὴν θυσίαν μας ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον, ὅπερ εἶ-
ναι ἓν ἐκ τῶν πρώτων ἀποτελεσμάτων, ἀφήνοντες νὰ
διαφύγῃ τῆς προσοχῆς μας " τὰ ὅσα ἠκούσαμεν".

Ἄλλ' ἅς ἐξακολουθήσωμεν νὰ εἴμεθα πιστοὶ μέχρι θανάτου, γνωρίζοντες, ὅτι μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ λάβωμεν τὸν" στέφανον τῆς ζωῆς."

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ β:10.

Ἄς κρατῶμεν σφιγκτὰ τὸν Κύριον, ἀγαπητοί, καὶ τὰς εἰς τὸν λαὸν Του ὑποσχέσεις, καθὼς βαίνομεν πρὸς τὰ ἔμπρὸς διὰ τὸ ἔνδοξον,

"Βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ."

-----οοοο-----

Α Φ Ι Ε Ρ Ω Σ Ι Σ

Νῦν εἰς Σὲ ἀφιεροῦμαι,
Ὅλοκλήρως, ἀγαθὲ.
Ὅλως ἑμαυτὸν ἀρνοῦμαι
Παντοδύναμαι Θεὲ.

---οοο---

Πάτερ λάβε τὸ ἐγὼ μου
Ναὶ τ' ἀφήνω ἀπ' ἑμαυτοῦ.
Νῦν ἅς ζῇ ἐπάκουσόν μου,
Ὁ Σωτὴρ μου ἀντ' ἐμοῦ.

---οοο---

Ὁ διάλογος ἐξαγγέλου καὶ Φεροθέου

---οοο---

ΥΑΙΤΕΛΕ, χαίρω διότι σὲ συνήντησα σήμερα, ἔχω μία μεγάλη ἀπορία, καὶ μοῦ φαίνεται ὅλος ὁ κόσμος ἔχει τὴν ἀπορίαν αὐτήν. Μητέρες καθὼς καὶ Πατέρες ἐπιθυμοῦν ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐρώτησιν καὶ ἀπορίαν αὐτήν. Αὕτη δὲ εἶναι, ΠΟΥ ΕἶΝΑΙ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ; Ὑπάρχει ζωὴ πέραν τοῦ τάφου; Ἀπαντᾷ ἡ Γραφή εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο;

ΜΑΛΙΣΤΑ θεόφιλε, ἡ Γραφή ἀπαντᾷ. Εἰς ΙΩΑΝΝ. Ε:28 ὁ Ἰησοῦς λέγει ὅτι, ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐν τοῖς μνημείοις θ' ἀκούσουν τῆς φωνῆς Αὐτοῦ καὶ θὰ ἐξέλθουν. Καὶ εἰς τὰς ΠΡΑΞ. κδ:15 ὁ Ἀπ. Παῦλος λέγει ὅτι μέλλει νὰ γίνῃ ἀνάστασις νεκρῶν δικαίων τε καὶ ἀδίκων.

ΕΥΑΙΤΕΛΕ, κατ' οὐσίαν, ὅλος ὁ Χριστιανικὸς κόσμος πιστεύει εἰς τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν. Ἀλλὰ καθὼς γνωρίζεις, φαίνεται νὰ ὑπάρχῃ κάτι τι ἀόριστον, ἀσαφές, πέραν τοῦ ζητήματος τούτου. Εἶναι δυνατόν νὰ γνωρίσωμεν κάπως καλλίτερον περὶ τῆς μελλούσης ζωῆς, παρὰ ἀπλῶς ὅτι θὰ γίνῃ

κάποτε ἀνάστασις νεκρῶν;

ΘΕΟΦΙΛΗ, ἡ ἐλπὶς τῆς ἀναστάσεως εἶναι λίαν ὀριστική καὶ βεβαία. Ἡ Γραφή μᾶς λέγει ἀκριβῶς ποῦ ὅλοι θὰ εἶναι ἐν τῇ ἀναστάσει, πῶς θὰ φαίνονται, καὶ πῶς θὰ ἐνεργοῦν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ἀκριβῶς ποῦ εἶναι αὐτὸ τὸ μέρος ὅπου λέγεις ὅτι ὅλοι πηγαίνουν ὅταν ἀποθνήσκουν;

ΘΕΟΦΙΛΗ, ἡ Γραφή δὲν λέγει ὅτι ὑπάρχει "μέρος τι" εἰς τὸ ὅποτον οἱ νεκροὶ μεταβαίνουν ὅταν ἀποθνήσκουν. Ἐκεῖνο τὸ ὅποτον ἡ Γραφή ἀποκαλύπτει εἶναι ὁ ἀκριβὴς τόπος εἰς τὸν ὅποτον ὅλη ἡ ἀνθρωπότης θ' ἀπολαύσῃ μέλλουσαν ζωὴν.

"ὦ! Τοῦτο εἶναι τὸ ἴδιον, δὲν εἶναι;

"Ἰσως νὰ φαίνεται οὕτως, ἀλλὰ πραγματικῶς ὑπάρχει ἐνταῦθα μεγάλη διαφορὰ. Ἡ ἀπλὴ διδασκαλία τῆς Γραφῆς εἶναι ὅτι "ὁ μισθὸς τῆς ἁμαρτίας εἶναι θάνατος", καὶ δὲν δικαιούμεθα νὰ ὑποθέτωμεν ὅτι ὁ θάνατος εἶναι κάτι τι περισσότερο τοῦ θανάτου. Ἐὰν, ὅθεν, ὁ θάνατος εἶναι πραγματικότης καὶ οὐχὶ ἀπόδρασις δι' ἄλλην τινα πεῖραν ζωῆς, τότε δὲν εἶναι ζήτημα μεταβάσεως κάπου ὅταν ἀποθάνωμεν. Θεόφιλε, πιστεύεις εἰς τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν; Εἶμαι βέβαιος ὅτι πιστεύεις.

"ὦ! Βεβαίως πιστεύω!

Ἔχεις ποτὲ θαυμάσει, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ γίνη ἀνάστασις νεκρῶν ἐὰν οἱ νεκροὶ εἶναι οὐδό-
λως νεκροὶ;

ΕΥΑΓΓΕΛΕ, αὕτη εἶναι σπουδαία ἐρώτησις. Ἀλ-
λὰ ἐνθυμήσου ὅτι, ἐπιπροσθέτως τοῦ σώματος, ὑ-
πάρχει πνεῦμα καὶ ψυχὴ, ἅτινα συμπεριλαμβάνον-
ται εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἴσως, εἶναι τὸ σῶμα τὸ
ὁποῖον θ' ἀναυτηθῇ. Γνωρίζομεν θετικῶς, ὅτι τὸ
σῶμα ἀποθνήσκει -δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν τοῦτο οἱ ἴ-
διοι. Ἀλλὰ, δὲν εἶναι ἡ ψυχὴ ἥτις ἐξακολουθεῖ
νὰ ζῇ;

ΘΕΟΦΙΛΕ, ἐὰν ἡ ψυχὴ ἐξακολουθῇ νὰ ζῇ ἐν εὐ-
τυχία, κεχωρισμένη ἐκ τοῦ σώματος, ἀκριβῶς ὁποῖ-
ον κέρδος θὰ προκύψῃ ἐκ τῆς ἐνώσεως πάλιν τῶν
δύο ;! Δὲν θὰ ἦτο καλλίτερον νὰ ἐπιτρέπετο εἰς
τὴν ψυχὴν νὰ ἐξακολουθῇ τὴν ἀπόλαυσιν της ἐν τῇ
ἐλευθερίᾳ, ἀνεμποδίστως ἀπὸ τὸ ἀσθενικὸν καὶ τα-
λαιπωρούμενον τοῦτο σῶμα;

Φαίνεται νὰ εἶναι οὕτως. Ἀλλὰ Εὐάγγελε, ἐὰν
αὕτη εἶναι ἡ διδασκαλία τῆς Γραφῆς, πρέπει νὰ
ὑπάρχῃ κάποια καλὴ αἰτία δι' αὐτήν.

ΘΕΟΦΙΛΕ, Νομίζω ὅτι ὅλοι κατανοοῦμεν ὅτι εἶ-
ναι δυνατόν εἰς τὴν ζωὴν μας νὰ πιστεῦωμεν μερι-
κὰ πράγματα ὡς ἀλήθειαν χωρὶς νὰ σκοτιζώμεθα νὰ
ἀποδείξωμεν ἐὰν εἶναι πράγματι οὕτως. Αὕτη εἶναι

ἡ ὑπόθεσις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ψυχῆς. Ἀκριβῶς ἡ ἔκφρασις "ἀθάνατος ψυχὴ" δὲν ἀπαντᾶται εἰς τὴν Γραφὴν καθ' ὁλοκληρίαν, οὐδὲ αἱ λέξεις "ἀθάνατον πνεῦμα." Πράγματι, ἡ Γραφή οὐδὲ κἂν ἐμμέσως πως ὑπαινίσσεται ὅτι, εἴτε τὸ πνεῦμα εἴτε ἡ ψυχὴ εἶναι ἀθάνατα. Ἡ λέξις "ψυχὴ" ἀναφέρεται εἰς τὴν Γραφὴν 700 φορές, καὶ ὅμως, οὐδὲ ἅπαξ λέγεται ὅτι εἶναι ἀθάνατος. "Οπουδήποτε τὸ ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου συνδέεται μὲ τὴν λέξιν ψυχὴ, καθίσταται εὐκρινὲς, ὅτι ἡ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνουσα ἀποθνήσκει, ὡς εἰς Ἰεζεκιήλ ιη:4 ἔνθα ἀναγινώσκουμεν, "ἡ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνουσα αὕτη θέλει ἀποθάνει."

EYARTEBAE, αὕτη εἶναι πολύτιμος πληροφορία. Ἀνέφερες ἀμφότερα ψυχὴν καὶ πνεῦμα! Ἀκριβῶς, ποία ἡ διαφορὰ τῶν δύο τούτων;

Ἡ λέξις "πνεῦμα" εἰς τὴν Γραφὴν συχνάκις μεταφράζεται ἐκ τῆς Ἑβραϊκῆς λέξεως ἥτις ἐννοεῖ "ἄνεμον" ἢ "πνοήν." Ἐνίοτε αὕτη ἀναφέρεται ἐπίσης εἰς τὸν "νοῦν". Εἰς ΓΕΝ. β:7, μᾶς λέγεται ὅτι, ὅταν ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν ἄνθρωπον ἐνεφύσησεν εἰς τοὺς μυκτῆρας αὐτοῦ πνοήν ζωὴν, καὶ ἔγεινεν ὁ ἄνθρωπος ψυχὴ ζῶσα. Ἡ Ἑβραϊκὴ λέξις ἐνταῦθα μεταφραζομένη "πνοή" εἶναι ἡ ἰδίᾳ λέξις ἥτις συχνάκις μεταφράζεται "πνεῦμα", καὶ ἐκ τῶν ἑδαφίων τούτων μανθάνομεν, ὅτι εἶναι ἡ ἑνωσις τῆς πνοῆς τῆς ζωῆς μετὰ τοῦ σώματος ὅπερ ἀποτε-

λεῖ τὴν ψυχὴν. Ἐν ὀλίγοις, ἡ ψυχὴ εἶναι ἡ ὄντο-
της ἡ ἰδίᾳ, ἡ ὕπαρξις, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν δύο
μερῶν, ὀνομαστικῶς, τοῦ σώματος καὶ τῆς πνοῆς ἢ
τοῦ πνεύματος. Αἱ Γραφαὶ ὁμιλοῦν περὶ τῶν κατω-
τέρων ζώων ἐκ τῆς ἀπόψεως ταύτης ὅτι εἶναι ψυ-
χαί, καὶ ἀποκαλύπτουσιν ὅτι ταῦτα ἔχουν τὴν ἰδί-
αν πνοὴν ἢ πνεῦμα τῆς ζωῆς ὡς αἱ ἀνθρώπιναι ὑ-
πάρξεις.

Συμφώνως τούτων, τότε, ἀκριβῶς τί συμβαίνει
εἰς τὸν ἄνθρωπον ὅταν ἀποθνήσκῃ;

Συμφώνως τῆς Γραφῆς, ἀποθνήσκει! δηλ. τὸ
σῶμα καὶ ἡ πνοὴ ἢ τὸ πνεῦμα τῆς ζωῆς ἀποχωρίζον-
ται, καὶ ἐπέρχεται ὁ θάνατος τῆς ψυχῆς.

" Σηκόνεις τὴν πνοὴν αὐτῶν, ἀποθνήσκουσι καὶ
εἰς τὸ χῶμα ἐπιστρέφουσιν." ΨΑΛΜ. ρι:29.

Βλέπεις Θεόφιλε, ἡ ψυχὴ εἶναι ἡ ἀληθὴς ὕπαρξις.
"Οθεν, εἶναι ἡ ψυχὴ ἥτις πράγματι ἀποθνήσκει.

Ἐννοεῖς ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀποθνήσκει ἀκριβῶς
ὡς τὸ ζῶον; "Ω! Εὐάγγελε, τοῦτο δὲν εἶναι δυνα-
τὸν!

Ἀλλὰ διὰ τὸν ἄνθρωπον, βεβαίως, ἔχει ὑπο-
σχεθῇ ἀνάστασις ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀλλὰ ὅσον ἀφορᾷ
τὴν κατάστασιν τοῦ θανάτου ἡ Γραφὴ λέγει, ἀμφό-
τεροι, ἄνθρωποι καὶ ζῶα,

" Καθὼς ἀποθνήσκει τοῦτο, οὕτως ἀποθνήσκει

" καὶ ἐκεῖνος, καὶ ἡ αὐτὴ πνοὴ εἶναι εἰς πάν-
τας, καὶ ὁ ἄνθρωπος δὲν ὑπερτερεῖ κατ' οὐδὲν
τὸ κτῆνος, τὰ πάντα καταντῶσιν εἰς τὸν αὐ-
τὸν τόπον, τὰ πάντα ἐγείναν ἐκ τοῦ χώματος
καὶ τὰ πάντα ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ χῶμα."

ΕΚΚΛΗΣ. γ:19-21.

ΕΥΑΓΓΕΛΕ, τοῦτο εἶναι ἐνδιαφέρον Γραφικὸν ἐ-
δάφιον ὅπερ ἀκριβῶς ἀνέφερες. Ἀπορῶ, πόσοι ἄν-
θρωποι κατανοοῦν ὅτι, κατὰ τὴν Γραφὴν καὶ τὰ
κατώτερα ζῶα ἔχουν πνεῦμα, πνοήν, καὶ εἶναι φυ-
χαί, ΓΕΝ. ζ:15,22, καὶ ὅτι ἡ ψυχὴ τρώγει ΛΕΥΙΤ-
ιζ:10, καὶ ὅτι ἔχει αἷμα, ΙΕΡΕΜ. β:34, καὶ ὅτι
πίνει ΠΑΡΟΙΜ. κε:25, καὶ ὅτι παχύνει, ΠΑΡΟΙΜ. ια:
25.

Καθὼς ἀνέφερον πρὸ ὀλίγου, ἡ λέξις "πνεῦμα"
ὥς ἀναφέρεται ἐν τῇς Ἑβραϊκῇς λέξεως, ἐννοεῖ
"πνοήν". Καὶ βεβαίως εἶναι ἀναγκαῖον ἀκριβῶς καὶ
εἰς τὰ κατώτερα ζῶα νὰ ἔχουν τὸ πνεῦμα τῆς ζωῆς
διὰ νὰ ζῶσιν ὥς εἶναι ἀναγκαῖον καὶ εἰς τὸν ἄν-
θρωπον.

Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐννοεῖ Ἐντάγγελε, ὅτι τὰ κα-
τώτερα ζῶα εἶναι ἀθάνατα, δὲν εἶναι ἔτσι;

Βεβαίως οὐχί, οὐδὲ τοῦτο ἐννοεῖ ὅτι ὁ ἄνθρω-
πος εἶναι συμφύτως ἀθάνατος.

Ἀκριβῶς ποία εἶναι ἡ διαφορὰ τότε;!

Ὁ Δημιουργὸς, Θεόφιλε, ἔχει ὑποσχεθῇ νὰ ἀ-

ποκαταστήσῃ τὴν ζωὴν εἰς τὸν ἄνθρωπον διὰ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, ἀλλὰ δὲν ὑπεσχέθη τοῦτο εἰς τὰ ζῶα.

Ἐννοεῖ τοῦτο, Εὐάγγελε, ὅτι οἱ ἀναστηθέντες ἄνθρωποι θὰ ζήσουν ἐδῶ ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἔζων προηγουμένως;

Μάλιστα. Ὁ Ἰησοῦς μᾶς ἔδωσε παραδείγματα τοῦ τί ἡ ἀνάστασις θὰ σημαίῃ διὰ τὸν λαόν, καὶ τὸ πλέον περίβλεπτον ὅλων τῶν θαυμάτων Του εἶναι ἡ ἔγερσις τοῦ Λαζάρου ἐκ τοῦ ὕπνου τοῦ θανάτου. Ἡ ἀνάστασις θὰ σημαίῃ ἀκριβῶς τοῦτο δι' ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἀλλὰ τότε, εἰάν ὅλα ταῦτα εἶναι κατὰ γράμμα ἀληθῆ, μερικοὶ ἔξ ἡμῶν ἴσως νὰ φαντασθῶμεν Παραδειακὸν Κῆπον! Πλὴν ἴσως, δὲν ἐννοεῖς τοῦτο ἀκριβῶς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

Μάλιστα, Θεόφιλε, τοῦτο ἀκριβῶς ἐννοῶ. "Ὅλοι ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους οἵτινες, ὁπόταν ἐγερθῶσιν ἐκ τοῦ θανάτου, καὶ ὑπακούωσιν εἰς τοὺς νόμους τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ τότε ἐν ἐνεργείᾳ, θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ζοῦν αἰωνίως ἐδῶ εἰς εὐλογημένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χλοεράν καὶ καρποφόρον γῆν. θὰ ὁμοιάζουν ἀνθρώπινοι ὑπάρξεις, θὰ ἐνεργοῦν ὡς ἀνθρώπινοι ὑπάρξεις, καὶ θὰ Εἶναι ἀνθρώπινοι ὑπάρξεις, οὐχὶ πλέον ἀτελεῖς καὶ πλήρης ἀσ-

θενειῶν, ἀνάπηροι, καὶ πλήρης πόνων, ἀλλὰ τέλει-
οι, ὑγιοὶ καὶ εὐτυχεῖς.

ὦ! τοῦτο εἶναι ἔξοχον! Ἀλλὰ τί περὶ τῶν
πολλῶν ὑποσχέσεων ἐν τῇ Γραφῇ ὅσον ἀφορᾷ περὶ
Οὐρανίου οἴκου, Οὐρανίας ἐλπίδος διὰ τοὺς Χρι-
στιανοὺς; Ἔχουν οἱ Χριστιανοὶ ἡμῆ λάθος εἰς
τὴν κατανόησιν των περὶ τῶν ὑποσχέσεων τούτων;

Οὐχί, ἀληθῶς, θεόφιλε. Ὑπάρχει πνευματικόν,
οὐράνιον βραβεῖον δι' ὅλους τοὺς εἰς τὰ βήματα
τοῦ Διδασκάλου ἀκολουθοῦντας. Οὐχί μόνον ἡ μέλ-
λουσα αὐτῶν ζωὴ θὰ εἶναι πνευματικὴ, ἀλλὰ οὗτοι
ἐπίσης θὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν δόξαν τῆς Βασι-
λείας τοῦ Χριστοῦ. Οὗτοι θὰ βασιλεύσουν μετ' αὐ-
τοῦ ὡς πνευματικοὶ Κυβερνήται ἐπὶ τῆς γῆς, συ-
νεργαζόμενοι μετὰ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸ μέγα τοῦτο
ἔργον τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἀνθρωπότητος εἰς
πᾶν ὃ, τι ἀπώλεσθη ἕνεκ τῆς ἁμαρτίας, συμπερι-
λαμβανομένου καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιγείου Παραδείσου.

Μὲ ἄλλους λόγους, ὑπάρχουν δύο σωτηρίαι -
οὐρανία σωτηρία διὰ τοὺς πιστοὺς ἀκολούθους τοῦ
Ἰησοῦ, καὶ ἀποκατάστασις εἰς ζωὴν ἐπὶ τῆς γῆς
διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος γενικῶς. Εἶναι ἡ σκέψις
αὕτη;

Ἀκριβῶς, αὕτη εἶναι θεόφιλε. Ὁ οὐρανὸς εἶ-
ναι διὰ τοὺς ἀληθεῖς ἀκολούθους τοῦ Ἰησοῦ, ἐνῶ

ὁ Παράδεισος θὰ εἶναι ἀκριβῶς ἐδῶ ἐπὶ τῆς γῆς.
'Ο ἀποκατασταθῆς Κῆπος τῆς 'Εδεμ θὰ ἐπεκταθῇ παγ-
κοσμίως. Καὶ καθὼς εἶπον, κατὰ τὰς Γραφάς, θὰ
εἶναι προνόμιον εἰς τοὺς ἀληθεῖς ἀκολούθους τοῦ
'Ιησοῦ νὰ συμμετάσχουν μετ' Αὐτοῦ κατὰ τὴν διάρ-
κειαν τῶν χιλίων ἐτῶν τῆς Βασιλείας Του εἰς τὸ
ἔργον τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Παραδεισιακῆς ζωῆς,
καὶ τῆς ἀναστάσεως ὅλου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους,
πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν εὐλογιῶν αὐτοῦ.

Γνωρίζεις, Εὐάγγελε, αὕτη εἶναι λογικὴ καὶ
πρακτικὴ σκέψις! Οἱ πλέον δυστυχεῖς ἄνθρωποι ἐπὶ
τῆς γῆς εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν νὰ κά-
μουν τίποτε, καὶ αἰωνία ἀργία εἴτε ἐν οὐρανοῖς
εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς θὰ εἶναι οὐχὶ εὐχάριστος ἀπο-
φίς. Τώρα δύναμαι νὰ ἴδῃ τὴν ἡ Γραφὴ ἐννοεῖ ὅταν
λέγει "συνεργοὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ" διὰ
τοὺς ἀκολούθους τοῦ Χριστοῦ. Τὸ ἔργον τῆς ἀποκα-
ταστάσεως ὁλοκλήρου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους εἰς
τὴν ζωὴν ἐπὶ τῆς γῆς βεβαίως εἶναι γιγαντιαῖον
ἔργον, δὲν εἶναι ἔτσι Εὐάγγελε;

Μάλιστα. Καὶ ἄς ἐνθυμώμεθα Θεόφιλε, ὅτι ὁ
μέγας Θεὸς τοῦ Σύμπαντος, ΕΚΚΙΝΟΕ ὅστις εἶναι
ἡ μεγάλη πηγὴ τῆς ζωῆς, εἶναι ἱκανὸς ν' ἀποκατα-
στήσῃ ζωὴν, καὶ θὰ κάμῃ οὕτως, ὡς ὑπεσχέθη. AMHN.

Ὁ Τρόπος τῆς Β^α Παρουσίας.

---οοο---

" Ἐὰν λοιπὸν εἴπωσι πρὸς ὑμᾶς, Ἰδοὺ, ἐν τῇ ἐρήμῳ εἶναι, μὴ ἐξέλθετε, Ἰδοὺ, ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύσητε. Διότι, καθὼς ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατοκῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου."

---οοο---

τομα τινὰ καὶ ὁμάδες εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὸν ὀνομαζόμενον Χριστιανικὸν, διακηρύττουν τὴν πίστιν των ὅτι ἡ Δευτέρα Παρουσία τοῦ Χριστοῦ εἶναι πολὺ πλησίον, ὅτι πιθανὸν νὰ ἔλθῃ εἰς οἰανδήποτε ἡμέραν καὶ φέρῃ τὸν κόσμον εἰς τὸ τέλος του, καὶ παραλάβῃ τοὺς ἰδικοὺς Του μετ' Αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν. Τὰ συμπεράσματά των ταῦτα περὶ τῆς ἐγγύτητος τῆς Βα Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, στηρίζονται ἐπὶ τῶν σημείων τῶν καιρῶν." Ἡ παγκόσμιος κατάστασις, λέγουσιν οὗτοι, ὑποδεικνύει ὅτι ἡ Βα Παρουσία δὲν δύναται νὰ εἶναι πολὺ μακρὰν.

Συμφωνοῦμεν ὅτι τὰ παγκόσμια γεγονότα τῆς σήμερον εἶναι προφητικῶς πολὺ σημαντικά. Ἀληθῶς, πιστεύομεν ὅτι ταῦτα εἶναι πλέον βαρυσήμαντα ὅσα λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας τὶ ἡ Γραφή λέγει ὅσον ἀφορᾷ

τὸν τρόπον τῆς ἐπανόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς Βας Αὐτοῦ Παρουσίας ἐπὶ τῆς γῆς. Εἰς τὴν Αην Αὐτοῦ Παρουσίαν ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὴν γῆν ὡς ἄνθρωπος, γεννηθεὶς ἐκ γηϊνῆς μητρὸς-διὰ Πνεύματος Ἁγίου- ἐμεγάλωσε, καὶ εἰς ἀνδρικὴν ἡλικίαν ἐξετέλεσε τὴν ἀποστολὴν Του, ἥτις συνεπληρώθη διὰ τοῦ θανάτου Αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἐν Γολγοθᾶ.

Ὁ Θεὸς σκοπὸς εἰς τὴν Αην ἔλευσιν Αὐτοῦ ἀπῆ-
τει τὸν θάνατον τῆς ἀνθρωπίνης Αὐτοῦ ζωῆς, ὑπάρ-
ξεως. Ἔδωσε τὴν σάρκα Του διὰ τὴν ζωὴν τοῦ κόσ-
μου. ΙΩΑΝΝ. ς:51. Ἀπετέλει "Ἀντίλυτρον" ἢ ἀντίσ-
τοιχον ἄξιαν διὰ τὸν Ἀδὰμ. Α.ΤΙΜ.β:3-6, Α.ΚΟΡΙΝΘ.
ιε:21,22. Ὁ Ἰησοῦς δὲν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν ὡς ἄν-
θρωπος, ἀλλὰ θεία πνευματικὴ ὄντοτης, ἀφανὴς εἰς
τοὺς ἀνθρωπίνους ὀφθαλμοὺς. ΡΩΜ. η:34, ΕΦΕΣ. α:
20-24, ΕΒΡ. α:3-4, Α.ΤΙΜ.α:17, ς:16, Α.ΠΕΤΡ.γ:
18. Ἀληθὲς, Οὗτος ἐφανερώθη εἰς τοὺς μαθητὰς Του
ὀλίγας φορὰς μὲ ἀνθρώπινον σῶμα ἐκ σαρκὸς. Εἰς
αὐτοὺς, ὡς ἄνθρωποι, ἡ μέθοδος αὕτη ἦτο ἡ καλλί-
στη ἀπόδειξις ὅτι Οὗτος ἀνεστήθη ἐκ νεκρῶν. Ἀλλ'
εἰς ἐκάστην ἐμφάνισιν Οὗτος ἀνελάμβανεν διάφορον
σῶμα. Ἀπαξ Οὗτος ἦτο κηπουρὸς, ἄλλοτε ἦτο ξένος,
διάφορος ξένος εἰς Ἐμμαοὺς ὁδηπορῶν μετὰ τοῦ Κλε-
όπα καὶ συντρόφου αὐτοῦ, διάφορος ξένος εἰς τὴν
θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας. Ἀπαξ, ἐνδίδων εἰς τὰς

ἀπαιτήσεις τοῦ Θωμᾶ ὁ Ἰησοῦς παρουσιάσθη μὲ τὸ σῶμα ὅπερ ἐδείκνυεν τὰς πληγὰς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν καὶ τῆς πλευρᾶς. Ὁ Ἰωάννης λέγει ὅτι ταῦτα ἦσαν "σημεῖα". ΙΩΑΝΝ.κ:30. -

Πρὶν τῆς σταυρώσεως Του ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τοὺς μαθητὰς Του,

" Ἔτι ὀλίγον, καὶ ὁ κόσμος πλεόν δὲν μὲ βλέπει, σεῖς ὅμως μὲ βλέπετε, διότι ἐγὼ ζῶ, καὶ σεῖς θέλετε ζῆ." ΙΩΑΝΝ. ιδ:19.

Ἡ Γραφή ὑπόσχεται ὅτι οἱ ἀληθεῖς ἀκόλουθοι τοῦ Ἰησοῦ, ἐν τῇ ἀναστάσει θὰ γίνουν "ὅμοιοι μὲ αὐτὸν" καὶ "θὰ ἴδουν αὐτὸν καθὼς εἶναι" οὐχὶ καθὼς ἦτο ἐπὶ τῆς γῆς ἐπ' ὀλίγον ὡς ἄνθρωπος. Α.ΙΩΑΝΝΟΥ γ:1-3. Οὗτοι θὰ ἱκανωθοῦν νὰ ἴδουν τὸν Ἰησοῦν ὡς εἶναι μετὰ τὴν ἀνάστασιν Του, διότι θὰ γίνουν ὅμοιοι μὲ Αὐτὸν. Ὡς ἄνθρωποι τοῦτο θὰ εἶναι ἀδύνατον, διὰ τοῦτο ὁ κόσμος τῆς ἀνθρωπότητος δὲν δὲν θὰ ἴδουν τὸν Ἰησοῦν κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐπισκέψεως τῆς Βασιλείας Αὐτοῦ Παρουσίας, διότι θὰ εἶναι ἐπίσκεψις οὐχὶ ἀνθρώπου, ἀλλὰ θεοῦ ὄντος, ἀόρατου εἰς τοὺς ἀνθρωπίνους ὀφθαλμοὺς, καθὼς ὁ Μέγας Δημιουργὸς τοῦ Σύμπαντος εἶναι ἀόρατος.

Εἶναι σπουδαῖον, ὅθεν, ἐξετάζοντες τὰς προφητείας τῆς Γραφῆς σχετικῶς μὲ τὴν Βασιλείαν Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι αὗται ἀναφέρονται οὐχὶ εἰς τὴν Παρουσίαν ἀνθρωπίνης ὀντότητος. Ἐντεῦθεν δὲν πρέπει νὰ προσδοκῶμεν δι' ἐκπλήρωσιν

ἥτις θὰ ἀπεκάλυπτε τὴν Παρουσίαν ἀνθρώπου, ἀλλὰ τὴν Παρουσίαν πνευματικῆς ὀντότητος. Τὸ ἐδάφιδόν μας μᾶς ὑπενθυμίζει περὶ τούτου. Ἐὰν τις θὰ μᾶς ἀνήγγειλεν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦτο εἰς τὰς ἐρήμους, ἢ εἰς κλειστὰ ταμεῖα -δωμάτια- δὲν πρέπει νὰ πιστεύσωμεν. Δὲν θὰ εὕρωμεν Αὐτὸν καθὼς θὰ εὕρισκωμεν ἀνθρωπίνην ὑπαρξιν εἰς τοιαῦτα μέρη, διότι Οὗτος δὲν εἶναι πλέον ἄνθρωπος.

Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐξήγησε τὸν τρόπον τῆς Παρουσίας Του, καὶ πῶς θὰ ἀπεκαλύπτετο. Οὗτος ὠμίλει περὶ λάμπους ἀστραπῆς, ἥτις λάμπει ἐξ ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν-παγκοσμίαν διαφώτισιν. Ἀποτυγχάνοντες νὰ κατανοήσωσι τὸν τρόπον τῆς ἐλεύσεως τοῦ Κυρίου, μερικοὶ ὑπέθεσαν ὅτι ἡ χρῆσις τῆς λέξεως "ἀστραπή" εἰς τὸ ἐδάφιδιον τοῦτο ὑποδεικνύει στιγμιαίαν, ἐξαφνικὴν φανέρωσιν τῆς Παρουσίας Του εἰς τὸν κατὰ-πληκτον κόσμον. Ἀλλὰ ἡ ἔννοια εἶναι τῆς διαφωτίσεως μᾶλλον παρὰ τῆς ἐξαφνικότητος, διαφωτίσεως ἥτις θὰ περιβάλη ὁλόκληρον τὸν κόσμον-ἀπὸ ἀνατολῆς ἕως δυσμῶν." Αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ φωτίζουνσι τὴν οἰκουμένην. Εἶδεν ἡ γῆ καὶ ἐσαλεύθη" ἔγραψεν ὁ Φαλμωδὸς. ΨΑΛΜΟΣ 97:4.

Ἡ λέξις ΠΑΡΟΥΣΙΑ δὲν σημαίνει ΕΛΕΥΣΙΣ. Ὁ Κύριος ἐξηγεῖ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ μᾶλλον παρὰ τὸ ἐξαφνικὸν τῆς ἐλεύσεώς Του. Πολλοὶ μεταφρασταὶ ἐξέλαβον ΠΑΡΟΥΣΙΑΝ ὥς ΕΛΕΥΣΙΝ, ὅπερ ἔφερε σύγχυσιν καὶ πλάνην μεγάλης διαστάσεως. Εἰς

Φιλιππησίους β:12 ὁ Παῦλος παραβάλλει τὴν ΑΠΟΥΣΙΑΝ του μὲ τὴν ΠΑΡΟΥΣΙΑΝ του. Ἡ πρώτη μνεία τῆς λέξεως ΠΑΡΟΥΣΙΑ εἰς τὴν Κ.Δ. εὐρίσκεται εἰς ΜΑΤΘ. κδ:3, ὅτε οἱ μαθηταὶ ἠρώτησαν τὸν Ἰησοῦν περὶ τοῦ σημείου τῆς ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ. Εἰς ἀπάντησιν ὁ Ἰησοῦς ἔδωκεν προφητικὰς λεπτομερείας περὶ τοῦ "τέλους τοῦ αἰῶνος" ἢ περιόδου, ἥτις ὁμοίως λέγεται ὡς "αἱ ἡμέραι τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου" ἐν αἷς πολλὰ γεγονότα, παγκόσμια συμβάντα, θὰ ἐλάβανον χώραν. Ἐνεκεν τῆς μὴ κατανοήσεως τῆς λέξεως ΠΑΡΟΥΣΙΑ, πολλοὶ πλανηθέντες ἐνόμισαν ὅτι ὁ Ἰησοῦς θὰ ἔδιδεν σημεῖα τῆς ὁσονούπω "ἐλευσεῶς Του". Ἀλλὰ ὅταν κατανοήσωμεν ὅτι ΠΑΡΟΥΣΙΑ ἐννοεῖ οὐχὶ ἐλευσιν ἀλλὰ προσωπικὴν ΠΑΡΟΥΣΙΑΝ ἀτόμου, γεγονότος λαβόντος χώραν πρὸ πολλοῦ, τότε ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι τὰ παγκόσμια γεγονότα καὶ σημεῖα δηλοῦν ὅτι ὁ Χριστὸς ἐπέστρεψεν καὶ εἶναι ἤδη παρὼν.

Εἰς Ματθαῖον κδ:37 ὁ Ἰησοῦς παραβάλλει τὰς ἡμέρας τοῦ Νῶε μὲ τὰς ἡμέρας τῆς Βας Αὐτοῦ Παρουσίας. Τὸ νὰ μεταχειρισθῇ τις τὴν λέξιν "Παρουσία" εἰς τὸ ἐδάφιον τοῦτο μὲ τὴν λέξιν "ἐλευσιν" καταστρέφει τὴν παραβολὴν τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἠθελεν νὰ διδάξῃ. Ὁ Ἰησοῦς δὲν παρέβαλε τὴν ἐλευσιν τοῦ Νῶε μὲ τὴν Βαν Αὐτοῦ ἐλευσιν, ἀλλὰ "τὰς ἡμέρας του Νῶε" μὲ τὰς ἰδίας Αὐτοῦ ἡμέρας τῆς "Παρουσίας". Ἡ τοῦ Λουκᾶ ἔκθεσις ἀποδεικνύει τοῦτο. Ἀναγινώσκει,

"Καὶ καθὼς ἔγεινεν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου." ΛΟΥΚΑ ιζ':26.

Δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ἀμφιβολία τι ἐννοεῖται ἐν ταῦθα, καὶ παραβάλλοντες τὴν ἔκθεσιν τοῦ Ματθαίου μὲ τὴν τοῦ Λουκᾶ εὐρίσκομεν ἀλανθᾶστως ἀποδείξεις ὅτι ἡ ΠΑΡΟΥΣΙΑ τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἀναφέρεται εἰς τὴν στιγμιαίαν ἔλευσιν, ἀλλὰ περὶ περιόδου ἣτις καλύπτει ὁλόκληρον τὴν καιρὸν τῆς ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ Αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

Ε Π Ι Φ Α Ν Ε Ι Α

Ἡ λέξις ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ σημαίνει τὴν φανέρωσιν, τὴν ἔκλαμψιν. Ἰδε Λεξ. Κωνσταντινίδου. Ἡ λέξις ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ καὶ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ἔχει σχέσιν μὲ τὴν φανέρωσιν πράγματός τινος παρόντος μὲν καὶ προηγουμένως ἀλλὰ παραμένοντος ὑπὸ κάλυμμα. Εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι τις παρὼν χωρὶς νὰ ἀποκαλυφθῇ ἢ ἔλθῃ εἰς ἐπιφάνειαν. Ἡ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ τῆς ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ τοῦ Χριστοῦ εἶναι προσδευτική. Πρῶτον ἀποκαλύπτεται εἰς τὸν λαὸν Αὐτοῦ διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ τῆς πίστεως, εἰς τοὺς ἀγρυπνοῦντας, ἀργότερον εἰς τὸν κόσμον, ἀλλὰ διὰ θλίψεων, "πυρὶ φλογὸς". Β.ΘΕΣΣ.α:7.

Πιστεύομεν, ὅτι ἡ Παρουσία τοῦ Κυρίου ἔλαβε χώραν τὸ 1874. Ὀλίγον μετὰ ταῦτα ἡ ἔκλαμψις τῆς Παρουσίας Αὐτοῦ ἔκαμε τὰς προφητείας τῆς Γρσφῆς φανεράς, ὑποδεικνυούσας τὴν Παρουσίαν Αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀγρυπνοῦντας ἐν Σιών. Ἡ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ τῆς ΠΑΡΟΥ-

ΣΙΑΣ Αὐτοῦ ἐξακολουθεῖ ἔκτοτε φανερώουσα εἰς χιλιάδας τὴν ἐπάνοδον καὶ Παρουσίαν τοῦ Κυρίου. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ὁ κόσμος ἔχει ἐπηρεασθῇ ἐκ τῆς ἐκλάμψεως τῆς ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ. Ἡ "ἀστραπὴ" ἡ ἀναφερομένη εἰς τὸ χωρίον μας, φωτίζουσα ἀνατολὴν καὶ δύσιν, ἐπηρέασε τὸν κόσμον εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ αὐξάνουσα σύγχυσις μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θεσμῶν αὐτῶν. Ἐχει ὁδηγήσει αὐτοὺς εἰς μεγαλύτερον πόθον διὰ μεγαλειτέραν ἐλευθερίαν, περισσότερα ἀγαθὰ τῆς ζωῆς, καὶ ἐξ ἄλλης ἀπόψεως εἰς ἀναβρασμὸν, καὶ ἀληθῶς "καιρὸν θλίψεως ὅποια ποτὲ δὲν ἔγεινεν ἀφοῦ ὑπῆρξεν ἔθνος." ΔΑΝ. ιβ:1.

Ἡ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ τῆς ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ Του ἔχει φέρει τὴν ἀναστάτῳσιν εἰς τὸν κόσμον, ἀλλὰ ὁ κόσμος ἀγνοεῖ τὴν αἰτίαν. Ἡ λάμψις τῆς Παρουσίας Του θὰ ἐξακολουθῇ ἕως ὅτου ἡ αὐτοκρατορία τοῦ Σατανᾶ, τοῦ θεοῦ τοῦ κόσμου τούτου, τελείως ἀνατραπῇ διὰ τῆς ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ τῆς ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ, ὅτε ἡ Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ τελείως θὰ ἐγκαθιδρυθῇ, καὶ τότε ἡ γνῶσις τοῦ Κυρίου θὰ καλύψῃ τὴν γῆν καθὼς τὰ ὕδατα καλύπτουσι τὴν θάλασσαν. ΗΣΑΙΑΣ ια:9.

Εἰς Β.ΘΕΣΣ. ὁ Παῦλος μεταχειρίζεται τὰς δύο λέξεις ΠΑΡΟΥΣΙΑ καὶ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ. Τοῦτο εἶναι ἀποκαλυπτικόν, φανερώων τὴν συσχέτισιν εἰς τὰς προφητείας. Ὁ Παῦλος ὁμιλεῖ περὶ "ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ τῆς ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ Αὐτοῦ." Οὕτω βλέπομεν ὅτι ἡ λέξις Ἐ π ι - φ ἄ ν ε ι α φανερώνει τὸν τρόπον τῆς Παρουσίας

πρῶτον εἰς τοὺς ἀγρυπνοῦντας, τὴν ἐκκλησίαν, καὶ μετὰ εἰς τὸν κόσμον. Τὸ ἐδάφιον ἀναγινώσκει,

" καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος ὃν ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ καταργήσει τὴν ἐπιφανείαν τῆς παρουσίας αὐτοῦ." Β.ΘΕΣΣ.β:δ.

Ὁ "ἄνομος" ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προφητείαν ταύτην εἶναι τὸ ἀποστατικὸν σύστημα τοῦ Ἀντιχρίστου τοῦ ἀναφερομένου ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ κεφαλαίου ὡς τὸν "ἄνθρωπον τῆς ἀνομίας". ἐδ.β. Ὁ Παῦλος λέγει ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ "ἀνόμου" τούτου συστήματος ἤρχισε νὰ φανεροῦται ἤδη εἰς τὰς ἡμέρας του, καὶ ταχαίως θὰ ἐπακολουθήσῃ ἀποστασία, πτώσις, ἀπομάκρυνσις ἐκ τῆς "πίστεως τῆς ἅπαξ παραδοθείσης εἰς τοὺς ἁγίους." ΙΟΥΔΑ 3.

Ἐν ὀλίγοις ἡ "πίστις" αὕτη εἶναι ὅτι ὁ Χριστὸς θὰ ἐπιστρέψῃ πρὸς Ἰερουσὴν τῆς Βασιλείας Του ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκεῖνοι ὅποιοι πιστῶς καὶ θυσιαικῶς ἠκολούθησαν τὰ ἔχνη Αὐτοῦ θὰ ἡγείροντο ἐκ νεκρῶν εἰς τὴν πρώτην ἀνάστασιν, καὶ θὰ ἔζων καὶ θὰ ἐβασίλευον μετὰ τοῦ Χριστοῦ. ΑΠΟΚ.κ:6. Ἀλλὰ τινὲς εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Παύλου φαινομενικῶς ἐπεθύμουν νὰ ἐβασίλευον μετὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ζωὴν. Α.ΚΟΡ.δ:β. Μετὰ τὸν θάνατον τῶν ἀποστόλων, τὸ φιλόδοξον τοῦτο πνεῦμα ἠῤῥησεν, ἕως ὅτου τελικῶς ἡ κατ'ὄνομα ἐκκλησία ὑπέκυψε εἰς τὸ πνεῦμα τοῦτο καὶ ἤνωσε χεῖρας μὲ τοὺς κοσμικοὺς ἄρχοντας καὶ κοσμικὰς ἐξουσίας, ὅπως ἰδρῦσουν τὸν

οὕτω καλούμενον χριστιανισμόν, βασιλείαν Χριστοῦ, CHRISTENDOM ἢ CHRIST KINGDOM. Ἡ πράξις αὕτη περιγράφεται εἰς ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΝ ὡς πορνεία, ἀποστασία. Ἡ ἐκκλησία λογίζεται εἰς τὴν Γραφὴν καὶ ὀνομάζεται "παρθένος" ἡ ἡρραβωνισμένη μετ' Αὐτοῦ, ἀλλὰ ἐπόρνει-σε μὲ τὰς κοσμικὰς ἐξουσίας καὶ βασιλεῖς τῆς γῆς. ΑΠΟΚ. ιζ:1-6, 15, 18, . ιη:1-5, 16, 17, 21.

Ἡ μεγάλη κίβδηλος αὕτη Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ, Ο ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ, εἶναι ὁ ψευδοχριστιανισμὸς, τῆς ὁποίας ἡ κεφαλὴ εἰς τὸ σύστημα τοῦτο εἶναι Ο ΠΑΠΙΣΜΟΣ. Τὶ δὲ θὰ συμβῇ ἀκόμη εἰς τὸ σύστημα τοῦτο; Παρατηρήσατε ὅτι ἡ προφητεία διακηρύττει ὅτι θὰ ἀφανισθῇ, ἀπολεσθῇ μὲ τὸ πνεῦμα του στόματος αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου. Τὸ "στόμα τοῦ Κυρίου" ἀναφέρεται εἰς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ. Πιστεύομεν ὅτι τὸ καταναλωτικὸν τοῦτο ἔργον ἤρξατο κατὰ τὸ τέλος τοῦ 18ου Αἰῶνος καὶ ἀρχὰς τοῦ 19ου Αἰῶνος. Ἦτο τότε, ὅτε ἡ Γραφή, ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἔχων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τελείως ταφῇ εἰς νεκρὰς γλῶσσας, ἤρχισεν νὰ ἐκτυπῶται καὶ διαμοιράζεται δωρεὰν ἐπὶ πάσης τῆς γῆς. Αἱ μεγάλαι Βιβλικαὶ Ἑταιρίαι ἦλθον εἰς τὸ εἶναι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον.

Εἶναι ἀληθές ὅτι πολλοὶ οἵτινες ὑπεστήριζον τὸν Παπισμὸν ἀπεσύρθησαν τοῦ συστήματος τούτου. Ἐχ^ςει λεχθῇ ὅμως ὅτι "Ἡ Γραφή εἶναι ἡ δᾶς τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας." Καὶ ἀκριβῶς, ἡ με-

γάλη αὐτῆς κυκλοφορία καθ' ὅλον τὸν 19ον Αἰῶνα παρ-
ρασκευάζει ἕδαφος σκέψεων ὕπερ εἶναι ἀνθυγιεινὸν
διὰ τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν τοῦ θρησκευτικοπολι-
τικοῦ συστήματος τῆς κυβερνήσεως τοῦ Λαοῦ, ὅπερ
σύστημα εἶναι ὁ μᾶλλον καὶ τὸ κέντρον τῆς αὐτο-
κρατορικῆς δυνάμεως τῆς Παπασύνης.

Ἡ ἀποστάτις ἐκκλησία ἡ ἰδίᾳ ἀνεγνώρισε τὴν
μεγάλην κυκλοφορίαν καὶ ἐπίδρασιν τῆς Γραφῆς ἐκ
τῶν Ἑταιριῶν τούτων ὅτι ἦτο ἐπιζήμιος τῶν συμφε-
ρόντων αὐτῆς. Τὸ 1825 ὁ Πάπας ὁ Λέων ὁ 12ος ἐξέ-
δωσε διάταγμα-βούλαν εἰς τοὺς Καθολικοὺς κληρι-
κοὺς τῆς Ἱρλανδίας ἥτις ἔλεγεν:

" Δὲν εἶναι κρυφὸν εἰς ὑμᾶς, σεβαστοὶ ἀδελφοί,
ὅτι ὡρισμέναι Ἑταιρίαι, χυδαίως ὀνομαζόμεναι
"ΒΙΒΛΙΚΑΙ ἙΤΑΙΡΙΑΙ" θρασέως ἐξαπλούνται εἰς
ὅλον τὸν κόσμον. Ἀπορρίπτουν τὰς παραδόσεις
τῶν Ἁγίων Πατέρων, καὶ εἶναι ἐναντίον τοῦ
γνωστοῦ κανόνος τῆς Τρένδης-ἥτις ἐν κανόνι
τινὶ ἀπηγόρευε εἰς τὰ πλήθη νὰ μελετοῦν τὰς
Γραφὰς. Αἱ Ἑταιρίαι αὗται συναθροίζουσιν ὅλας
τὰς δυνάμεις των, καὶ διεκδύνουν κάθε τι
πρὸς ἓνα σκοπὸν, τὴν μετάφρασιν, ἢ μᾶλλον
τὴν διαστροφὴν τῆς Γραφῆς εἰς τὴν λαϊκὴν
καθωμιλουμένην γλῶσσαν ὅλων τῶν Ἑθνῶν."

Ἀργότερον, εἰς τὸν 19ον Αἰῶνα, ὁ Πάπας Πῖος
ὁ 9ος, ἐξέφρασε τὴν δυσἀρέσκειάν του διὰ τὴν αὐξη-
σιν καὶ κυκλοφορίαν τῆς Γραφῆς. Παραθέτομεν:

" Κατηραμέναι νὰ εἶναι αἱ εἰς τὸ ἄκρον πανούρ-
γοι καὶ ἀπατηλαὶ αὗται Ἑταιρίαι, αἱ καλούμε-

" ναὶ ΒΙΒΛΙΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑΙ, αἵτινες ῥίπτουν τὴν Γραφὴν εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἀπείρου νεολαίας."

Πλὴν τοῦτο εἶναι ἀπλῶς μόνον ἡ ἀρχή. Ἡ προφητεία διακηρύττει ἐπὶ πλέον, ὅτι ὁ "ἄνομος" οὗτος θὰ ἀπολεσθῇ διὰ τῆς ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ τῆς ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ τοῦ Κυρίου. Ἦτο ἔκτοτε, ὅτι διὰ τῆς ἀρχῆς τῆς ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ Αὐτοῦ, ὅτε τὸ πολιτικοθρησκευτικὸν τοῦτο σύστημα τῆς κυβερνήσεως, ὡς ζωτικὸς παράγων εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ κόσμου, ἤρχισε νὰ καταρρέῃ καὶ νὰ ἀφανίζεται ἕνεκεν τῆς διαφωτίσεως τῶν λαῶν, διαφωτίσεως ἀναφορικῶς τῶν ὁλεθρίων κακῶν ἅτινα ἐπέφερε τὸ σύστημα τοῦτο. Καὶ ὅμως, πολὺ ὀλίγοι ἕως τῶρα ἔχουν διαφωτισθῇ ἀναφορικῶς περὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, ἥτις τελικῶς θὰ λάβῃ τὴν θέσιν τῆς κιβδήλου βασιλείας, καὶ τοῦτο θὰ ἔλθῃ καθ' ὃν χρόνον ἡ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ τῆς ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ἑξακολουθεῖ νὰ γίνηται πλέον καταφανής.

Κάθε προσπάθεια καταβάλλεται, ὅπως ἐμποδισθῇ ἡ ἀληθὴς καὶ ἐλευθέρα μελέτη τῆς Γραφῆς ὑπὸ τοῦ λαοῦ. Οἱ θρησκευτικοὶ ἄρχοντες δι' ἐγκυκλίου των συνιστοῦν εἰς τοὺς ἱερεῖς, ὅπως διὰ παντὸς μέσου, ψευδῶν κατηγοριῶν, ἐκφοβίσουν τοὺς ἐκκλησιαζομένους των νὰ μὴ μελετοῦν βιβλία ἄλλα, ἐκτὸς τῶν παρὰ τῆς Παπασύννης ἐκδιδομένων. Ἡ κόλασις, τὰ αἰῶνια βάσανα φέρονται ἐνώπιον τῶν ποιμνίων των. Διὰ τοῦ φόβου τούτου, πλάνης καὶ δεισιδαιμονίας, προσ-

παθοῦν νὰ διατηρήσουν τὴν ὑπεροχὴν των καὶ τὰς θέσεις των, διὰ τῆς ἀγνοίας τῶν λαῶν ὅσον ἀφορᾷ τὴν Γραφὴν, περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλλὰ τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο ὅλον ἐν καταρρέει, καὶ θὰ πέσῃ μετὰ πατάγου εἰς τὸν καιρὸν τῆς μεγάλης θλίψεως, τὰ νέφη τῆς ὁποίας ἀμαυροῦν τὸν ὀρίζοντα ὁλοκλήρου τῆς γῆς, ἀνθρωπότητος, ἰδίως τοῦ κατ' ὄνομα χριστιανικοῦ κόσμου. Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου στεντοριῶς ἀκούεται, καὶ ὁ ἀντίλαλος αὐτῆς φέρει ἀπόγνωσιν εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν θρησκευτικῶν ἀρχόντων. Ἀναγινώσκομεν:

" Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον ἄγγελον καταβαίοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ-ὁ Χριστὸς ἐν τῇ Βα Αὐτοῦ Παρουσίᾳ- ὅστις εἶχεν ἐξουσίαν μεγάλην, καὶ ἔκραζε δυνατὰ μετὰ φωνῆς μεγάλης, λέγων,

"Ἐπεσεν, ἔπεσε, Βαβυλὼν ἡ μεγάλη. Καὶ ἔγεινε κατοικητήριον δαιμόνων, καὶ φυλακὴ παντός ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μισητοῦ. Διότι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς ἔπιον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐπόρνευσαν μετ' αὐτῆς, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐπλούτισαν ἐκ τῆς ὑπερβολῆς τῆς ἐντροφίσεως αὐτῆς.

Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν:

"Ἐξέλθετε ἐξ αὐτῆς ὁ λαὸς μου, διὰ νὰ μὴ συγκοινωνήσητε εἰς τὰς ἀμαρτίας αὐτῆς, καὶ νὰ μὴ λάβητε ἐκ των πληγῶν αὐτῆς. Διότι αἱ ἀμαρτίαι αὐτῆς ἐφθασαν ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς. . . Καὶ θέλει καυθῇ ἐν πυρὶ, διότι ἰσχυρὸς εἶναι ὁ Κύριος ὁ Θεός, ὁ κρίνων αὐτήν." ΑΠΟΚ. ιη:1-5,8.

Προσπάθειαι καταβάλλονται δι' Οἴκουμενικῶν Συνόδων ὅπως καλλιτερεύσουν πολλὰς πλάνης καὶ διδασκαλίας, καὶ αὐτὸ τὸ "ἑλάθητον των Παπῶν" νὰ λησμονηθῇ. Ἀλλὰ τί θὰ γίνῃ μὲ τὴν διδασκαλίαν τοῦ "Καθαρτηρίου", περὶ εἰκόνων, περὶ ἀμφιέσεων, ψυχοχαρτίων, καὶ τῶσων εἰδωλολατρικῶν συνηθειῶν περὶ νεκρῶν ὅτι ζοῦν, καὶ διψοῦν, καὶ πινοῦν, καὶ θέτουν ἄρτον καὶ ὕδωρ εἰς τὰ φέρετρά των καὶ τάφους των, περὶ τῆς διδασκαλίας τῶν αἰωνίων βασάνων, κολάσεως, καὶ πληθὺν ἄλλων πλάνων καὶ ἀντιγραφικῶν διδασκαλιῶν περὶ "μετουσιώσεως" καὶ κανόνων οὓς τινες ἔχουν ἐπισωρρεύσει εἰς τοὺς ἀπλοϊκοὺς λαοὺς; Ὅταν οἱ ἀπλοϊκοὶ μάθουν ὅτι οὐδὲν ἡ Γραφὴ λέγει περὶ τούτων καὶ οὔτε ὁ Ἰησοῦς, οὐδὲ οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ ἐδίδασκαν τοιαύτας διδασκαλίας, οὐδὲ ἐπέβαλον τοιοῦτους κανόνας φόβου καὶ τρόμου περὶ κολάσεως, αἰωνίων βασάνων, ἀποστολικῶν πρωτείων καὶ λ. π. αἵτινα ὅλα ἦλθον εἰς τὸ εἶναι μετὰ τὸν Γον καὶ Δον Αἰῶνα; Ἐὰν τὰ ζητήματα ταῦτα ἔλθουν ἐνώπιον τῶν Συνόδων πρὸς διόρθωσιν, καὶ αἱ ἐφημερίδες καὶ τύπος φέρει ταῦτα εἰς τὸν λαὸν τὸν ὅποιον ἠπάτησαν διὰ τῶν ψευδοδιδασκαλιῶν των, τότε ὁλόκληρον τὸ οἰκοδόμημα θὰ πέσῃ ἀφ' ἑαυτοῦ μετὰ πατάγου.

Τοῦτο τὸ προβλέπουν, τὸ γνωρίζουν, καὶ δὲν δύνανται νὰ διορθώσουν τὰ κακῶς ἔχοντα πλέον. Δὲν θέτουν καινούργιο ὕψος εἰς ἱμάτιον παλαιόν, οὐδὲ νέον οἶνον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς. MATΘ. Θ:16. Τὸ ἔργον τοῦτο τῆς κατακαύσεως τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ θὰ τὸ κάμῃ οὐχὶ ἄνθρωπος, ἀλλὰ ὁ Κύριος εἰς τὴν μεγάλην θλίψιν ἣτις ἐπίκειται, καὶ κατανοεῖται παρὰ πάντων.

Οἱ ἱατροὶ τῆς Βαβυλωνος συνδιασκέπτονται καὶ μιγνύουν ἀλειψὰς "βάλασμον διὰ τὸν πόνον αὐτῆς", ἀλλὰ δὲν ἱατρεύεται, καὶ ἡ φωνὴ διαλαλεῖ, "ἐξέλθετε ἐξ αὐτῆς ὁ λαὸς μου." ΙΕΡΕΜΙΑΣ να:8,9.

---ooo---

ΠΟΙΗΣΙΣ ΧΑΡΑΥΓΗΣ

Η ΠΟΝΗΡΑ ΗΜΕΡΑ

Μὲ πυρίκαυστα βέλη προβαίνει, ὁ Βελίαλ ἐμπρὸς,
Παρασύρει ἀγγέλους, ἡγήθεις ἄρπαγμὸν πονηρῶς.
Τοὺς ἀνθρώπους πλανᾷ, κ' ἐκ τῆς πλάνης πηδᾷ ἢ
κακία,
Τῆς ὁποίας ἐγεύθημεν πάντες, προπατόρων αἰτία.

---οοο---

Εἰς τὸν κῆπον ὁ ὄφις τὴν Εὐάν, παρασύρει μὲ δόλον,
Κ' ὈΑδὰμ ἐγνωσμένως μετέσχε καρποῦ, παρακούσαντες
λόγον.
Καὶ ἐπῆλθεν εὐθύς ἡ κατάρμι, καὶ γενόμενος ἄρχων
σαυτοῦς,
Ἐξουσίασεν ὅλον τὸ γένος, ἐπιφέρων θανάτου
κυρπούς.

---οοο---

Εἰς τὴν ἄγονον γῆν ἐξωσθέντες, τὸ πρωτόπλαστον
γένος βαδίζει.
Παραδείσου ὁδὸς ἐπεφράχθη, τοῦ ἀγγέλου ρομφαία
φλογίζει.
Μὲ ἀκάνθας, τριβόλους, τὸν ἄρταν ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ
Εἷα πικρῶς,
Τρώγοντες ἔκλαιον. Ἐκ προσώπου ἀφθόνως περιτρέχει
ἰδρύς.

---οοο---

Τὶ κακὸν ὁ παγκάκιστος τότε, μηχανᾶται νὰ βάλῃ
Στὴν καρδιά τῶν παιδιῶν των, γιὰ ν' ἀρχίσῃ τὴν
πάλη.
Καὶ εὕρισκει καρδίαν τοῦ Κάϊν, πονηράν, καὶ οὐδό-
λως εὐθεϊαν.
Τὸν Ἀβελ φονεύει μὲ πάθος, βδελιχθέντος Ἀμνοῦ
τὴν θυσίαν.

---οοο---

Τὰ δεινὰ καὶ αἱ θλίψεις ἐντεῦθεν, τοὺς ἀνθρώπους
 Πλὴν ἐλπίδος ἀκτίς, ἐν τῷ σκότει, ^{μαστιγίζει,} μὲ πιστοὺς
 "Οτι ἔρχετ' ἡμέρα καθ' ἣν, ὁ Χριστὸς, ^{συμβαδίζει,} μὲ τὴν πτέρ-
 κεφαλὴν αὐθωρεῖ θὰ συντρίψῃ, Σατανᾶ, τοῦ ἀρχαίου
 ἐχθροῦ.

---οοο---

Εἰς τὸν λάκκον ῥιφθεῖσεται τότε, ^{μ' αλύσεις δεσμῶν,} χίλια χρόνια,
 Για ν' ἀρχίσῃ τὸ ἔξοχον ἔργον, ἀναστάσεως, πάντων
 'Ο Χριστὸς καὶ ἡ νύμφη ἐν δόξῃ, ^{νεκρῶν.} κ' οἱ ἀρχαῖοι μ' αὐ-
 θ' ἀνωρθώσουν τὰ πλήθη μ' ἀγάπην, ^{τοὺς ἀριστείς,} Βασιλεῖς κ' ἐνταυ-
 τῷ ἱερεῖς.

---οοο---

'Αλληλουῖα τότε θὰ ψάλλουν, ἐν χορδαῖς καὶ ὀργά-
 νων βοῆς, Μ' οὐρανίων ταγμάτων ὁ αἶνος, καὶ δικαίων, ἀπάσης
 τῆς γῆς, Τὸν Θεὸν θὰ δοξάσωσι πάντες, τὸν δοτῆρα παντὸς
 ἀγαθοῦ. Τὴν ἀγάπην Του πάντες θὰ ἴδουν, ἐν προσώπῳ, Χρι-
 στοῦ Ἰησοῦ.

---οοο---

" Διότι τότε, θέλω ἀποκαταστήσῃ εἰς τοὺς
 λαοὺς γλῶσσαν καθαρὰν,
 Λιὰ νὰ ἐπικαλῶνται πάντες τὸ ὄνομα τοῦ
 Κυρίου, νὰ δουλεύωσιν Αὐτὸν ὑπὸ ἓνα ζυ-
 γόν."

ΣΟΦΟΝΙΑΣ γ:9.

Μαρζαρίται

---ooo---

ΟΥΔΕΠΟΤΕ θέλομεν ἀπολέσῃ τὸ θάρρος ἡμῶν,
ἐὰν τηρῶμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς μας συνεχῶς προ-
σηλωμένους ἐπ' Αὐτοῦ, καὶ τὰς χεῖρας μας ἐκ
τοῦ πλησίον σφιγκτὰς μετ' Αὐτοῦ. Αἱ αἰώνια ἐπαγ-
γελία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ βάσις, ἐφ' ἧς, πᾶν ὅ,τι
ἐλπίζομεν εἴτε περὶ χαρακτήρος εἴτε περὶ ἐλευσο-
μένης δόξης, οἰκοδομεῖται.

Καὶ ποία στρερεὰ βάσις! Ἄς εἴμεθα πιστοὶ εἰς
Ἐκεῖνον, ὅστις μᾶς ἐκάλεσε. Ἄς κρατῶμεν ἀκρανδάν-
τως τὴν ἔνδοξον ἀλήθειαν οὐχὶ μόνον κατὰ γράμμα,
ἀλλ' ὡσαύτως κατὰ Πνεῦμα. Ἄς κρατῶμεν ταύτην ἐν
τῇ ἀγάπῃ αὐτῆς, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι εἶναι ἀλήθεια,
ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι εἶναι ἀπαραμίλλως ὠραία καὶ
μεγαλειώδης.

C. T. RUSSELL

" Ἡ ἀμοιβὴ τῆς ταπεινώσεως καὶ τοῦ
φόβου τοῦ Κυρίου,
εἶναι πλοῦτος, δόξα, καὶ ζωὴ."

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ κβ:4.